

1^ο Γυμνάσιο Άργους

Από τον βράχο
εκεί ψηλά
τον κάμπο
αγναντεύεις,
ψυχές ανθρώπων
οδηγείς,
για όλους
μεσιτεύεις.
Πορτοκαλούσα
σε είπαν
και Κατακεκρυμμένη.
Ευεργεσία, εσύ, Θεού
κάθε ψυχή να φαίνει!

Ευεργεσία! Τι λέξη και αυτή ...

«Ψάχνοντας...
τους ευεργέτες της πόλης μας!»

Η ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ, θέλησε να ασχοληθεί με θέματα ενεργού πολίτη-μαθητή έχοντας αφορμή τον ιδρυτή του 1ου Γυμνασίου, Σπυρίδωνα Μπουσουλόπουλο, που ως ενεργός πολίτης πρόσφερε στην πόλη του, το Άργος, το σχολείο μας, ένα πραγματικό κόσμημα για εκείνη την εποχή. Θελήσαμε, λοιπόν, να ανακαλύψουμε και άλλους τέτοιους ενεργούς πολίτες- ευεργέτες του Άργους. Σκοπός μας, να αναδείξουμε αυτά τα φωτεινά παραδείγματα και να ευαισθητοποιήσουμε τους συμμαθητές μας, ώστε να τους μιμηθούν ως αυριανοί πολίτες, που αγαπούν τον τόπο τους!

Σπυρίδων Μπουσουλόπουλος (1862-1927)

Στην πόλη του Άργους, το 1862, σε μια φτωχή οικογένεια γεννήθηκε ένα αγόρι...το αγόρι αυτό έμελλε να είναι ο ιδρυτής του σχολείου μας... ο Σπυρίδων Μπουσουλόπουλος (1862-1927) ένας μεγάλος δωρητής και ευεργέτης του Άργους!

Ο πατέρας του ήταν μπακάλης, αλλά είχε την ατυχία να χάσει τη μικρή του περιουσία, πριν ακόμη ο μικρός Σπύρος τελειώσει το δημοτικό σχολείο. Έτσι, σε ηλικία 11 χρονών, μπήκε υπηρέτης στο μαγαζί του Μακαντούλια, όπου εργάστηκε 25 ολόκληρα χρόνια. Σε αναζήτηση καλύτερης τύχης ξενιτεύτηκε στην Αμερική και έζησε τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής του στην Ατλάντα, όπου εργαζόταν σε εστιατόριο μιας μικρής παρόδου.

Από μικρός είχε γνωρίσει τη φτώχεια και τη στέρηση και είχε μάθει να είναι φειδωλός. Μακριά από τις ανέσεις και τις απολαύσεις της ζωής, μάζευε με υπομονή τα χρήματά του. Είχε θέσει ως υψηλό στόχο της ζωής του να τα δωρίσει στην ιδιαίτερη του πατρίδα, για να κτιστεί σχολείο. Πεθαίνοντας άφησε 22.200 δολάρια, ποσό καθόλου ευκαταφρόνητο για την εποχή εκείνη, με την εντολή να

ανεγερθεί Γυμνάσιο στο Άργος. Εκτελεστές της διαθήκης άφησε τους ομογενείς στην Ατλάντα Κων/νο Ξυνό και Χαρ. Ρονιώτη, καθώς επίσης και τον εκεί Σύλλογο Αργείων «Ο ΔΑΝΑΟΣ», του οποίου ήταν μέλος και σύμβουλος. Το διδακτήριο ήταν έτοιμο και λειτούργησε το 1939, αφού ταλαιπωρήθηκε το κληροδότημα αρκετά χρόνια, λόγω της δυστοκίας που ανέκαθεν παρατηρείται δυστυχώς στην κοινωνία μας.

Το Μπουσουλοπούλειο θεωρείται πρωτοποριακό για την εποχή του, αφού είχε και κλειστό γυμναστήριο και κινηματογραφική αίθουσα. Σήμερα στεγάζεται στο Μπουσουλοπούλειο το 1^ο Γυμνάσιο Άργους και η σχολή ΑΣΠΕΤΕ. Ο Σπυρίδων Μπουσουλόπουλος, ο οποίος έμεινε άγαμος, κατόρθωσε με υπομονή να γίνει ευεργέτης του Άργους και να χαρίσει στο ταπεινό όνομά του την αθανασία. Κάθε χρόνο, την ημέρα της ονομαστικής του γιορτής, τελείται μνημόσυνο προς τιμήν του.

(πηγή: Αργολική Αρχαιακή Βιβλιοθήκη)

Παναγιώτης Κολιαλέξης - Ευεργέτης Άργους

Ο Παναγιώτης Κολιαλέξης ήταν ένας αξιόλογος δωρητής και ευεργέτης του Άργους. Γιος του Ιωάννη και Μαρίας Κολιαλέξη, γεννήθηκε το 1913 και εργάστηκε ως τραπεζικός υπάλληλος στην Τράπεζα Ελλάδος, στην Αθήνα. Απεβίωσε τον Ιούνιο του 1997.

Έμεινε άγαμος καθ' όλη την διάρκεια της ζωής του. Το 1991 συνέταξε τη διαθήκη του, η οποία εκδόθηκε τρεις μήνες μετά τον θάνατό του. Με τη διαθήκη αυτή άφησε στην πατρίδα του, το Άργος, την περιουσία του με σκοπό την ενίσχυση και την ευημερία της πόλης μας. Η διαχείριση του κληροδοτήματος ανατέθηκε στον Δήμο Άργους-Μυκηνών. Με αυτόν τον τρόπο, εξασφάλισε ότι το Άργος θα συνεχίσει να επωφελείται από την κληρονομιά του.

Ο Δήμος κινήθηκε γρήγορα το 2000 και αγόρασε οικόπεδο 2,5 περίπου στρεμμάτων, στην οδό Αγίου Κωνσταντίνου, με σκοπό να φτιαχτεί ένα πνευματικό κέντρο προς τιμήν του Κολιαλέξη. Όμως, βρέθηκαν αρχαία μετά από ανασκαφές, και αντί για μπετό και χτίσιμο, το οικόπεδο γέμισε αρχαιολόγους που έκαναν ανασκαφές για χρόνια (από το 2004 και μετά), με αποτέλεσμα το έργο να καθυστερήσει πολύ.

Τελικά, οι δυσκολίες ξεπεράστηκαν και σήμερα στο σημείο αυτό λειτουργεί η Αίθουσα Τέχνης και Πολιτισμού «Μέγας Αλέξανδρος», στο ανακαινισμένο κτήριο του Μεταξουργείου, που προϋπήρχε στο οικόπεδο αυτό. Έτσι, το όραμα του Παναγιώτη Κολιαλέξη δεν έμεινε απλώς μια γραπτή επιθυμία. Παρά τις προκλήσεις και το πέρασμα των δεκαετιών, η προσφορά του μετουσιώθηκε σε έναν ζωντανό χώρο

πολιτισμού. Κάθε παράσταση και κάθε ομιλία στην αίθουσα αυτή αποτελεί τον ελάχιστο φόρο τιμής σε έναν άνθρωπο που, αν και έζησε μακριά, δεν έπαψε ποτέ να αναπνέει για την ιδιαίτερη πατρίδα του.

Πηγές: Αργολική Βιβλιοθήκη, argos.gov.gr

Μάριος Ρευματάς, Β3

Αικατερίνη Καλλιοντζή (1855-1932)

Η Αικατερίνη Καλλιοντζή γεννήθηκε στο Άργος. Παντρεύτηκε τον Δημήτριο Καλλιοντζή, ο οποίος καταγόταν επίσης από το Άργος και ασκούσε το επάγγελμα του συμβολαιογράφου στην Αθήνα. Επίσης απέκτησαν δύο παιδιά, τον Αγαμέμνονα και τον Χαρίλαο.

Το 1924 αποφάσισε να αφήσει την περιουσία της στον ανιψιό της Δημοσθένη Δεσμίνη, ο οποίος την έπεισε να κάνει δημόσια διαθήκη και τη διαβεβαίωσε ότι και αυτός θα αφήσει την περιουσία του για την ίδρυση νοσοκομείου στο Άργος.

Δημοσθένης Δεσμίνης (1868-1936)

Ο Δημοσθένης Δεσμίνης αποφοίτησε από το Βαρβάκειο, σπούδασε νομικά στη Λειψία και εργάστηκε για πολλά χρόνια στην Τράπεζα της Ελλάδος. Παντρεύτηκε την Έλλη Βλασσοπούλου από τη Σπάρτη, αλλά δεν απέκτησαν παιδιά. Ήταν ανιψιός της Αικατερίνης Καλλιοντζή, η οποία άφησε την περιουσία της σε αυτόν για να χτιστεί στο Άργος νοσοκομείο. Κράτησε την υπόσχεσή του, προσθέτοντας και την δική του περιουσία για τον σκοπό αυτό.

Ενδιαφέρθηκε επίσης για τον εμπλουτισμό της βιβλιοθήκης του «Δαναού», κληροδοτώντας στον Σύλλογο την προσωπική του βιβλιοθήκη, η οποία περιείχε κυρίως βιβλία στη γερμανική γλώσσα.

Ο Δημοσθένης Δεσμίνης ήταν επίτιμο μέλος του «Δαναού». Μετά τον θάνατό του ανακηρύχθηκε Μέγας Ευεργέτης του Συλλόγου για τη συμβολή του στον εμπλουτισμό της βιβλιοθήκης και στην ανάδειξη του μορφωτικού της ρόλου στην κοινωνία του Άργους.

Πηγή: Οδ. Κουμαδωράκης, Άργος το Πολυδίψιον, Άργος: Εκ Προοιμίου, 2007.

Μάζαρη Αικατερίνη Β2, Συρμαλόγλου Δήμητρα Β4

Κοντοβράκης Ιάκωβος (1793-1868)

Ο αφανής μοναχός-ευεργέτης

Μοναχός από το Άργος και μέγας ευεργέτης της πόλης. Από τη διαθήκη του, που άφησε στον συμβολαιογράφο Δημ. Κιτσόπουλο στις 16 Μαρτίου 1868, πληροφορούμαστε ότι γεννήθηκε στο Άργος και πως ήταν τότε 75 χρονών. Την εποχή εκείνη ήταν κατάκοιτος και άρρωστος και έμενε στο σπίτι του ανιψιού του Ανδρέα Αναγνωστόπουλου και τον περιποιόταν η κόρη του τελευταίου Μαριγώ, προς την οποία άφησε κληρονομιά 500 δραχμές για τον λόγο αυτό. Με την ίδια διαθήκη άφησε διάφορα μικρότερα ποσά προς τ' ανίψια του και λοιπούς συγγενείς.

Στον Δήμο Άργους άφησε τρία εργαστήρια, με την εντολή να πουληθούν και τα χρήματα να γίνουν μετοχές στην Εθνική Τράπεζα. Είχε κι άλλες μετοχές στην ίδια τράπεζα - δεν αναφέρεται αριθμός - και όριζε να μένει το συνολικό κεφάλαιο άθικτο και με τα μερίσματα των μετοχών να τρέφονται και να συντηρούνται δύο ορφανά και άπορα παιδιά της πόλης, που θα τα επέλεγε το εκάστοτε Δημοτικό Συμβούλιο, και να σπουδάζουν το ένα στην Ιερατική Σχολή για να γίνει παπάς στο Άργος, και το άλλο στο Πολυτεχνείο. Η διαθήκη όριζε επίσης τη σύσταση πενταμελούς επιτροπής με πρόεδρο τον Μητροπολίτη Αργολίδας για την καλή διαχείριση του κληροδοτήματος.

Φαίνεται, όμως, ότι η κατά καιρούς επιτροπή δεν ανταποκρίθηκε στις προσδοκίες του φιλόanthρωπου και φιλοπρόοδου δωρητή, όπως μαρτυρούν παλιά δημοσιεύματα. Έτσι, το «Κοντοβράκειο κληροδοτήμα» περιέπεσε σε αδράνεια, αλλά δεν είναι δυνατό να παρακολουθήσουμε το θέμα για 100 και πλέον έτη. Θεωρούμε ότι τα μερίσματα από τις μετοχές ενσωματώνονταν στο αρχικό κεφάλαιο, όσα δεν ξοδεύονταν σύμφωνα ή και όχι σύμφωνα με την επιθυμία του δωρητή.

Το κληροδότημα τέθηκε σε λειτουργία το 1979, αφού τροποποιήθηκε ο τρόπος λειτουργίας του.

Υποσημειώσεις - Ιστορικές πηγές από εφημερίδες και βιβλία της εποχής:

Δημοσιεύματα του τοπικού τύπου μας πείθουν ότι, κατά καιρούς τουλάχιστον, ενεργοποιούνταν τα χρήματα του κληροδοτήματος, έστω και αυθαιρέτως, για οικονομική ενίσχυση όχι μόνο σπουδαστών, αλλά και μαθητών χωρίς να προβλέπεται από τη διαθήκη.

Η σημαντικότερη πληροφορία είναι ότι στον Κοντοβράκη «οφείλονται πολλά και σπουδαία έργα τελεσθέντα εν τω ναώ (ενν. του Αγίου Πέτρου), ήτοι ο γυναικωνίτης, το κωδωνοστάσιον και το καλλιτεχνικόν τέμπλον κ.λπ.». (Το κωδωνοστάσιο κατεδαφίστηκε το 1950, επειδή είχε υποστεί ανεπανόρθωτες βλάβες από καταιγίδα, και στη συνέχεια κτίστηκαν αυτά τα δύο που υπάρχουν τώρα).

εφ. «Δαναός» του ομώνυμου Συλλόγου, φ. 110/14-11-1900.

Κληροδότημα Κοντοβράκη

*Τον Μάρτιο του 1868, ο ιερομόναχος Ιάκωβος Κοντοβράκης από το Άργος, δίνει υποτροφία σε μαθητή του ελληνικού σχολείου Άργους για «να σταλεί εις το Πολυτεχνείον να σπουδάση μίαν εκ των ωραίων εκεί τεχνών».

*Ο μοναχός Ιάκωβος Κοντοβράκης προσέφερε τα χρήματα για την πλακόστρωση του δαπέδου του ναού, με λευκά και μαύρα μάρμαρα. Στο κέντρο, και κάτω από τον πολυέλαιο υπάρχει ανάγλυφη μαρμάρινη πλάκα με χαραγμένο τον δικέφαλο αετό, σύμβολο του μεγάλου Βυζαντίου.

Ώρα σκέψεων & ανησυχιών

Το κληροδότημα ενεργοποιήθηκε 111 χρόνια μετά τον θάνατο του . Άρα πού πήγαν αυτό το χρονικό διάστημα τα χρήματα και ποιος τα διαχειριζόταν :

Για ποιον λόγο ένας άνθρωπος, ο οποίος έχει βοηθήσει δεκάδες άπορους της πόλης μας να σπουδάσουν , να μην μνημονεύεται από την τοπική κοινωνία και να μην είναι γνωστός ούτε σε ιστορικούς της περιοχής :

Πώς γίνεται ένας μοναχός ο οποίος έχει αφήσει τα εγκόσμια, να λειτουργεί παράλληλα ίδρυμα για τις ευεργεσίες του :

Για πόσον καιρό ακόμα θα είναι γνωστός, εάν εμείς, η νέα γενιά δεν τον τιμήσουμε, όπως αξίζει σε κάθε ευεργέτη ; Ειδικά έναν άνθρωπο που, ακόμα και σήμερα , 158 χρόνια από τον θάνατο του , συνεχίζει (με το ίδρυμα που ίδρυσε) να βοηθάει άπορα και ορφανά παιδιά της πόλης μας να έχουν πρόσβαση σε ακαδημαϊκή και πανεπιστημιακή εκπαίδευση .

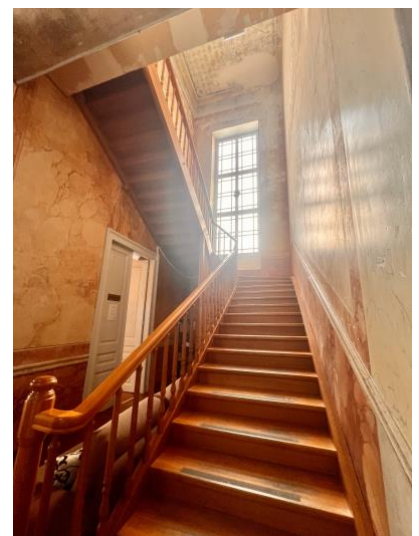
Γεώργιος Σούγλας,Γ3 - Ευάγγελος Σούγλας,Β3

Αρχοντικό Κωνσταντόπουλου

Κτίστηκε το 1912 από τον Αργείο μεγαλέμπορο Ηλία Κωνσταντόπουλο, ο οποίος διατηρούσε αλευρόμυλους στον Πειραιά μαζί με τον αδελφό του Βασίλη και διακινούσε αλεύρι στο Άργος και σ' όλη την Πελοπόννησο. Είναι έργο του Γερμανού αρχιτέκτονα Τσίλλερ, ενώ ο θαυμάσιος εσωτερικός του διάκοσμος έργο Ιταλών

καλλιτεχνών. Πρόκειται για διώροφο κτίσμα αρκετά ευρύχωρο. Το εμβαδόν κάθε ορόφου είναι 285 τ.μ., και φέρει όλα τα χαρακτηριστικά της νεοκλασικής αρχιτεκτονικής. Ιδιαίτερα εντυπωσιακή είναι η είσοδος και ο εξώστης, που χρησιμεύει και ως βεράντα του πρώτου ορόφου και στηρίζεται σε δύο πεσσούς και δύο κίονες δωρικού ρυθμού. Ιδιαιτερότητα ακόμη αποτελεί η παρουσία μαρμάρινης εξωτερικής σκάλας, το προστώ, στην κεντρική είσοδο, τα επιμελημένα σφυρήλατα κιγκλιδώματα, οι οροφονογραφίες και ο περιβάλλων χώρος.

Η επικάλυψη της στέγης είναι κεραμοσκεπής, με κεραμίδια βυζαντινού τύπου, η οποία απολήγει σε γείσο με γνησιόδοκες, σταγόνες και τραβηχτές οριζόντιες ταινίες. Στο

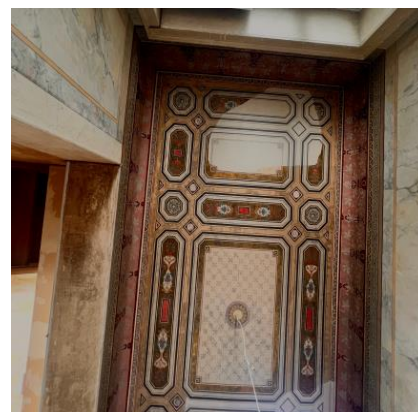
αρχοντικό αυτό φιλοξενούνταν τα καλοκαίρια η μεγάλη ηθοποιός Κατίνα Παξινού, κόρη του Βασίλη Κωνσταντόπουλου. Επί κατοχής στέγασε τη Γερμανική διοίκηση και κλιμάκιο της Γκεστάπο. Μετά τον πόλεμο λειτούργησε ως νοσοκομείο και Γυμνάσιο Θηλέων και αργότερα χρησιμοποιήθηκε από τη Φιλαρμονική και τον Πολιτιστικό Όμιλο Άργους για τις εκδηλώσεις του. Το 1987 το αρχοντικό το απέκτησε η Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου (ΚΕΔ),[2] η οποία αποφάσισε να το παραχωρήσει στο Δήμο, με την προϋπόθεση να το αναπαλαιώσει και να το κάνει πνευματικό κέντρο. Το Μέγαρο αναστηλώθηκε από το Υπουργείο

Πολιτισμού, επί Δημαρχίας Δ. Παπανικολάου. Λειτουργούσε αίθουσα πολλαπλών εκδηλώσεων, ενώ σε αίθουσές του είχε φυλαχθεί το αρχείο του Δήμου Άργους και στεγαζόταν βιβλιοθήκη. Το 2010 στέγασε το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου. Επί Δημαρχίας Δ. Καμπόσου, το 2012, αλλάζει η χρήση του και το κτίριο στεγάζει πλέον την Ανώτερη Τουριστική Σχολή-ΣΑΕΚ Τουρισμού Πελοποννήσου, ενώ το αρχείο και η βιβλιοθήκη μετακόμισαν σε άγνωστη μέχρι σήμερα διεύθυνση.

• [Σημ. Βιβλιοθήκης: Συμπληρωματικές πληροφορίες, για την οικογένεια Κωνσταντόπουλου και την Κατίνα Παξινού, μας δίνει ο Δικηγόρος και Πρόεδρος του Συλλόγου Αργείων «Ο Δαναός» κ. Σωτήρης Κωστόβας, στενός συγγενής της

οικογένειας. (Ο Ηλίας Κωνσταντόπουλος είχε νυμφευθεί την Κωστούλα Τσαπούρη αδελφή του παππού του.)] Το όνομα Κωνσταντόπουλος είναι εξελληνισμός του αρχικού επωνύμου τους, Κωνσταντινόβιτς. Όνομα που υπάρχει και στον οικογενειακό τάφο τους στο κοιμητήριο της Παναγίας στο Άργος. Ήρθαν στην Ελλάδα οικογενειακά απ' τον Καύκασο στα τέλη του 18ου αιώνα και εγκαταστάθηκαν στον Πειραιά, φέρνοντας τότε αρκετά μεγάλα χρηματικά ποσά αλλά και χρυσό. Εξ αυτού στον Πειραιά αλλά και στο Άργος μεταγενέστερα το προσωνύμιό τους ήταν «Χρυσικός». Απ' αυτούς ο ένας γιος, ο Βασίλης ίδρυσε επιχείρηση εισαγόμενων σιτηρών από την Ρωσία και στη συνέχεια μετεξελίχθηκε και σε βιοτεχνία προϊόντων αλευρόμυλου που γιγαντώθηκε όμως σχετικά γρήγορα και έγινε μια γνωστή πανελλήνια επιχείρηση με τον τίτλο, «Μύλοι Κωνσταντόπουλου», αλλά και κοινωνικά μια ιδιαίτερα εξέχουσα οικογένεια του Πειραιά. Ο Βασίλης απέκτησε επτά (7) παιδιά, μεταξύ αυτών και η Κατίνα (μετέπειτα Παξινού) αλλά και ο Λευτέρης, παππούς της ζωγράφου Μαρίας Ελευθερουδάκη-Τόλια που ζει στην Επίδαυρο. Ο άλλος γιος ο Ηλίας, που επίσης ασχολήθηκε με εισαγωγή σιτηρών, ήλθε αρχικά απλά ως έμπορος στο Άργος και παντρεύτηκε εδώ την Αργεία Κωστούλα, κόρη του Γεωργίου Τσαπούρη, με την οποία απέκτησαν έξι παιδιά τον Δημήτρη, τον Βασίλη, τον Γιώργο (λογοτέχνη με το ψευδώνυμο «Δωρικός»), την

Δέσποινα (Νίτσα), την Κατίνα και την Δήμητρα (Μιμή). Στις αρχές της δεκαετίας του 1920 έκτισε το σπίτι του (Κωνσταντοπούλειο) στην οδό Δαναού με σχέδια Τσίλλερ και στην οδό Δωρικού το κατάστημα πώλησης σιτηρών - αλεύρων κ.λπ. (σημερινό Ernesto). Το σπίτι τους αυτό, χρησιμοποιήθηκε έκτοτε ως επιταγμένη έδρα της Ιταλικής στρατιωτικής δύναμης, στη συνέχεια ως Αγροτική Τράπεζα, ως Νοσοκομείο, ως Γυμνάσιο Θηλέων κ.λπ. και στεγάζει σήμερα την Σχολή Τουριστικών Επαγγελματιών. Παραχωρήθηκε την δεκαετία του '90 από τους εν ζωή τότε ιδιοκτήτες του Δημήτρη, Βασίλη και Γεώργιο στην Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου η οποία και το παραχώρησε στον Δήμο Άργους για πολιτιστικούς σκοπούς. Το κατάστημά του πουλήθηκε

λίγο μετά την Κατοχή σε ιδιώτη. Οι σχέσεις των δύο αδελφών Βασίλη και Ηλία ήταν πάντα άριστες όχι μόνον επαγγελματικά, στην εμπορία σιτηρών / αλεύρων, αλλά και οικογενειακά. Στο τεράστιο μάλιστα σπίτι του Ηλία στο Άργος έρχονταν πάντα τα καλοκαίρια τα παιδιά του Βασίλη και ιδίως η Κατίνα, που ήταν και η αγαπημένη εξαδέλφη της εδώ Κατίνας του Ηλία, η οποία στην πορεία ήταν και η μόνη που έμεινε στο Άργος, αφού παντρεύτηκε τον Βουλευτή αλλά και Γερουσιαστή Τάκη Μπόμπο. Όταν μάλιστα η Κατίνα Παζινού διέπρεπε ως ηθοποιός, κάθε χρόνο έμενε στο σπίτι της Κατίνας Μπόμπου (επί της οδού Βασ. Σοφίας - ήδη ιδιοκτησία Μαρίνου) για μερικές μέρες πριν πάει στην Επίδαυρο για τις παραστάσεις της.

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε ιδιαίτερα τον διευθυντή της σχολής, κύριο Κωνσταντίνο Καχριμάνη (Θείο του Γιώργου & του Βαγγέλη Σούγλα) για τον χρόνο του , αλλά και για την ξενάγηση στους διδακτικούς χώρους αυτής της σχολής, που αποτελεί κόσμημα για την πόλη μας .

Γεώργιος Σούγλας,Γ3 - Ευάγγελος Σούγλας,Β3

Ιωάννης Λαλουκιώτης

Ο Ιωάννης Λαλουκιώτης, γεννημένος το 1879, υπήρξε μία από τις σημαντικότερες μορφές της οικονομικής, αλλά και κοινωνικής ζωής του Άργους κατά τον 20ο αιώνα. Βιομήχανος, πρωτοπόρος της τοπικής υφαντουργία και ευεργέτης με έντονο κοινωνικό αποτύπωμα συνδύαζε την δημιουργική επιχειρηματικότητα με αυστηρότητα, την φιλανθρωπία με κοινωνική προβολή και την εργατικότητα με έντονη ματαιοδοξία.

Σε νεαρή ηλικία μετανάστευσε για λίγα χρόνια στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής , εμπειρία που φαίνεται πως επηρέασε αποφασιστικά την επιχειρηματική του σκέψη. Επιστρέφοντας στο Άργος δεν ακολούθησε τον παραδοσιακό αγροτικό δρόμο της οικογένειάς του, αλλά στράφηκε στην παραγωγή και ίδρυσε υφαντουργική μονάδα, μια επιλογή ιδιαίτερα προωθημένη για την επαρχιακή Ελλάδα των αρχών του 20ου αιώνα.

Η επιχείρηση του ξεκίνησε με ένα σύστημα οικιακής παραγωγής.

Συγκεκριμένα, γυναίκες του Άργους εργάζονταν στα σπίτια τους σε ξύλινους αργαλειούς, τους οποίους κατασκεύαζαν ντόπιοι πολίτες. Το μοντέλο αυτό έδινε εισόδημα σε δεκάδες οικογένειες και συνέβαλε ουσιαστικά στην τοπική οικονομία. Λίγο αργότερα, ο Λαλουκιώτης εκβιομηχάνισε την παραγωγή του. Στο κτήριο της οδού Ζαΐμη 25, στην πόλη του Άργους, εγκατέστησε σιδερένιους ιστούς που κινούνταν αρχικά με ντιζελομηχανή, εγκαινιάζοντας μια νέα φάση για την υφαντουργία του Άργους. Σύμφωνα με μεταγενέστερες μαρτυρίες, η επιχείρηση έφτασε να διαθέτει έως και 130 μηχανικούς αργαλειούς και εξελίχθηκε σε μία από τις μεγαλύτερες βιομηχανικές μονάδες της Πελοποννήσου.

Η μεγάλη ανάπτυξη της επιχείρησης, ωστόσο, κορυφώθηκε μετά τον θάνατό του. Μετά το 1991, την επιχείρηση ανέλαβε ο γαμπρός του, Γεώργιος Ρασιιάς (1909-1995), Κεφαλλονίτης στην καταγωγή, ο οποίος αρχικά εργαζόταν ως εμπορικός αντιπρόσωπος του εργοστασίου. Ο Λαλουκιώτης, αναγνωρίζοντας τις ικανότητές του, τού εμπιστεύθηκε όχι μόνο την εμπορική δραστηριότητα, αλλά και την οικογενειακή του συνέχεια, δίνοντάς του σε γάμο τη θετή του κόρη, Έλλη Τσεκούρα. Υπό τον Ρασιιά, η μονάδα επεκτάθηκε σημαντικά και απασχόλησε εκατοντάδες εργαζομένους σε τρεις βάρδιες, αποτελώντας για δεκαετίες βασικό πυλώνα της οικονομίας του Άργους.

Η μνήμη του διατηρήθηκε κυρίως αμέσα από τις δωρεές, τα κοινωφελή έργα και την έντονη φιλανθρωπική του παρουσία. Η σημαντικότερη και πιο γνωστή δωρεά του υπήρξε το Λαλουκιώτειο ορφανοτροφείο Άργους, ένα από τα πιο σημαντικά κοινωφελή έργα που πραγματοποιήθηκαν στην πόλη κατά την μεταπολεμική περίοδο.

Το ίδρυμα ανεγέρθηκε με δικά του έξοδα στην περιοχή της Αγίας Σωτήρας, νότια του Άργους και παραδόθηκε πλήρως εξοπλισμένο στη μητρόπολη Αργολίδος. Ο ίδιος φρόντισε όχι μόνο για την ανέγερση του κτηρίου, αλλά και για τη λειτουργική του επάρκεια. Το ορφανοτροφείο διέθετε κοιτώνες, τραπεζαρία, χώρους υγιεινής, αποθηκευτικούς χώρους και τον αναγκαίο εξοπλισμό για την φιλοξενία παιδιών. Σύμφωνα

με τις πηγές, το συνολικό κόστος της δωρεάς έφτασε περίπου τις 2.000 χρυσές λίρες, ποσό εξαιρετικά υψηλό για την εποχή.

Η σημασία του ιδρύματος υπήρξε τεράστια. Το Λαλουκιώτειο ορφανοτροφείο λειτούργησε σε μια από τις πιο δύσκολες περιόδους της νεότερης ελληνικής ιστορίας, αμέσως μετά την κατοχή και τον πόλεμο, όταν ο αριθμός των άπορων και ορφανών παιδιών είχε αυξηθεί δραματικά.

Εξίσου σημαντική ήταν και η δωρεά του για τη δημιουργία του πάρκου του Ελληνοαμερικανικού Συλλόγου Άργους, ενός χώρου αναψυχής και κοινωνικής συνάθροισης που προσέφερε στην πόλη ένα νέο δημόσιο σημείο αναφοράς. Η διαμόρφωση αυτού του χώρου δεν είχε μόνο αισθητική σημασία, αλλά και κοινωνική: αποτέλεσε χώρο περιπάτου, συνάντησης και ψυχαγωγίας για τους κατοίκους του Άργους, σε μια εποχή που οι οργανωμένοι δημόσιοι χώροι ήταν ελάχιστοι. Η συμβολή του Λαλουκιώτη σε αυτήν την πρωτοβουλία δείχνει ότι η φιλανθρωπία του δεν περιοριζόταν μόνο στην ανακούφιση της φτώχειας, αλλά επεκτεινόταν και στη βελτίωση της καθημερινής ζωής των πολιτών.

Ιδιαίτερη υπήρξε και η κοινωνική του μέριμνα προς τους εργαζομένους του, ιδίως κατά τα δύσκολα χρόνια της Κατοχής. Παρά τη φήμη του ως αυστηρού και σκληρού εργοδότη, οι μαρτυρίες αναφέρουν ότι φρόντιζε να στηρίζει τους εργάτες του σε περιόδους πείνας, προσφέροντάς τους ψωμί, κρεμμύδια και βασικά αγαθά, όταν η επιβίωση για πολλές οικογένειες ήταν αβέβαιη. Αυτή η πρακτική δεν ήταν απλώς εργοδοτική προστασία· για πολλούς υπήρξε πραγματική πράξη σωτηρίας.

Η φιλανθρωπική του δράση, ωστόσο, δεν ήταν αποκομμένη από την προσωπικότητά του. Ο Λαλουκιώτης υπήρξε άνθρωπος σύνθετος, ευεργέτης και ταυτόχρονα βαθιά συνειδητοποιημένος για την κοινωνική εικόνα του. Οι δωρεές του ήταν ουσιαστικές και γενναιόδωρες, αλλά συχνά συνοδεύονταν από την επιθυμία της δημόσιας αναγνώρισης. Το στοιχείο αυτό αποτυπώνεται χαρακτηριστικά και στο περίφημο μαισωλείο του στο κοιμητήριο της Παναγίας, όπου η μνήμη, η επίδειξη και η αυτοπροβολή συνυπάρχουν με την ευεργεσία ως μέρος της ίδιας προσωπικότητας.

Ο Ιωάννης Λαλουκιώτης πέθανε στις 16 Μαρτίου 1951, αφήνοντας πίσω του όχι μόνο μια ισχυρή βιομηχανική κληρονομιά, αλλά κυρίως ένα διαρκές κοινωνικό αποτύπωμα. Οι δωρεές του, και ιδιαίτερα το Λαλουκιώτειο Ορφανοτροφείο, υπήρξαν έργα ουσίας που ξεπέρασαν τη λογική της απλής φιλανθρωπίας και λειτούργησαν ως πράξεις κοινωνικής ευθύνης. Για τον λόγο αυτό, ο Λαλουκιώτης δεν έμεινε στη μνήμη του Άργους μόνο ως επιχειρηματίας, αλλά ως ένας από τους τελευταίους μεγάλους τοπικούς ευεργέτες της πόλης.

**Εβελίνα Καραμήτου, Ρεμπέκα Κιρλάν, Εσμεράλτα Πασάι, Γ1
Μαρίνα Κυριάκου Κατερίνα Καπετάνου, Γ2**

Ξυός Ευάγγελος (1898-1986) – Δωρητής και ευεργέτης του Άργους

Ο Ευάγγελος Ξυός γεννήθηκε στο Άργος το έτος 1898, δεύτερο παιδί του Αργείου - εμπόρου- Σπυρίδωνα Ξυού και της συζύγου του Μαριγώς Ξυού το γένος Τζοροβίλη. Είχε δύο αδέρφια, τον πρωτότοκο Παναγιώτη και τη Χριστίνα.

Το έτος 1914, σε ηλικία μόλις 16 ετών, έφυγε για τις Η.Π.Α., όπου είχε ήδη μεταναστεύσει ο μεγαλύτερος αδελφός του Παναγιώτης. Εγκαταστάθηκε από την αρχή στην Ατλάντα (Atlanta) της Πολιτείας Τζόρτζια (Georgia) και εργάστηκε, τα πρώτα χρόνια ως ανειδίκευτος εργάτης. Με εφόδια την επιμονή, το ζήλο, τη φιλοτιμία, την έφεση στη δημιουργία και πιστό συνοδοιπόρο τον αδελφό του, πάλεψε σκληρά τα χρόνια της ξενιτιάς.

Φέροντας έμφυτο το εμπορικό πνεύμα της οικογένειας, τα δύο αδέρφια ίδρυσαν με τις πρώτες τους οικονομίες τη δική τους επιχείρηση: ένα μικρό εμπορικό κατάστημα. Δεν άργησαν να κατακτήσουν την τοπική αγορά και να επεκτείνουν την επιχείρηση η όποια προόδευσε με ταχύτατους ρυθμούς αφήνοντας μεγάλα οικονομικά οφέλη.

Η πρόοδος του Ευάγγελου Ξυνού, επιστέγασμα σκληρής προσπάθειας και προσωπικών θυσιών ανέδειξε τον αλτρουισμό και τον πατριωτισμό του. Με τον αδελφό του, Παναγιώτη ενίσχυαν με κάθε δυνατό τρόπο την ελληνική παροικία και την Ορθόδοξη Εκκλησία της Τζόρτζια και προσέφεραν οικονομική βοήθεια και εργασία σε Έλληνες μετανάστες και όχι μόνο, μη ξεχνώντας ποτέ την πατρίδα και από πού ξεκίνησαν.

Ο μεγαλύτερος αδελφός, Παναγιώτης Ξυνός δεν έζησε τη χαρά του νόστου. Ο Ευάγγελος όμως πέρασε την τελευταία δεκαετία της ζωής του στην πατρίδα του, το Άργος, μαζί με την οικογένειά του. Απεβίωσε - πλήρης ημερών - στις 26-04-1986, έχοντας εκπληρώσει το όνειρο και των δύο να προσφέρουν στον τόπο τους.

Η διαθήκη του ήταν η επισφράγιση της μεγάλης του ψυχής. Αφού τακτοποίησε όπως αυτός πίστευε την οικογένεια της αδελφής του Χριστίνας, αφήνει δύο πολύ μεγάλες ισόποσες δωρεές προς το Νοσοκομείο και το Γηροκομείο του Άργους, τα δύο υιοθετημένα του παιδιά χωρίς να ξεχάσει το Δαναό, τον Άγιο Βασίλειο, τον Άγιο Ιωάννη, το Νοσοκομείο Παιδών, τη Χριστιανική Εστία Θηλέων και την ενορία του Ευαγγελισμού στην Ατλάντα.

Καταγράφηκε έτσι το όνομά του στις δέλτους των Μεγάλων Ευεργετών του Γηροκομείου και του Νοσοκομείου. Κυρίως όμως καταγράφηκε στις δέλτους του ουρανού έχοντας ως συνήγορο και θησαυρό τα καλά έργα της πίστεώς του ενώπιον του Θεού.

Ο Χριστιανικός Φιλανθρωπικός Όμιλος Άργους «Η Αγία Αικατερίνη» τον ανακήρυξε ομόφωνα Μεγάλο Ευεργέτη. Μ' ένα μόνο μέρος των χρημάτων του ολοκλήρωσε κτιριακά το Γηροκομείο, ανακαίνισε το παλαιό κτίριο και εφοδίασε με τον απαραίτητο εξοπλισμό όλο το ίδρυμα, που σήμερα αξιοπρεπώς στεγάζει περίπου 70 υπερήλικες. Το 2016 το Διοικητικό Συμβούλιο με ομόφωνη απόφαση αποφάσισε να ανεγείρει εις ένδειξη ευγνωμοσύνης και τιμής προτομή του Ευαγγέλου Ξυνού στο χώρο του Γηροκομείου.

Πηγή: Οδ. Κουμαδωράκης, Άργος το Πολυδίψιον, Άργος: Εκ Προοιμίου, 2007.

Στεργίου Αναστάσιος (1871-1941)

Έμπορος, δωρητής και ευεργέτης του Άργους. Γεννήθηκε και πέθανε στο Άργος. Ήταν μοναχογιός του Νικήτα και της Μαριγώς Στεργίου. Το όνομά του έχει συνδεθεί με την ίδρυση και λειτουργία του **Λαϊκού Ιατρείου Άργους**, το οποίο λειτούργησε από το Φεβρουάριο 1933 έως το καλοκαίρι 1937, εποχή κατά την οποία δεν υπήρχε στο Άργος νοσοκομείο ή κάποιας άλλης μορφής νοσηλευτική μονάδα και οι ασθενείς κατέφευγαν στην Αθήνα και στο νοσοκομείο Ναυπλίου ή νοσηλεύονταν κατ' οίκον από τους γιατρούς της πόλης.

Η ιδέα και η πρωτοβουλία για την ίδρυση του Λαϊκού Ιατρείου ανήκε στους γιατρούς Νικ. Παπαδημητρίου και Δρούγκα, οι οποίοι προσφέρθηκαν να περιθάψουν δωρεάν άπορους ασθενείς. Η υλοποίηση της ιδέας ανήκε στη «Φιλάνθρωπον Αδελφότητα Κυριών Άργους».

Το Λαϊκό Ιατρείο εγκαταστάθηκε στην κατοικία του Αναστάσιου Στεργίου στην πλατεία του Αγίου Πέτρου, η οποία παραχωρήθηκε δωρεάν από τον ιδιοκτήτη της. Το Λαϊκό ιατρείο ήταν ένα ιδιότυπο πολυϊατρείο, στο οποίο κατέφευγαν οι άποροι πολίτες του Άργους και λειτουργούσε πιθανότατα όπως τα εξωτερικά ιατρεία των νοσοκομείων, χωρίς να έχει τη δυνατότητα νοσηλείας κάποιων ασθενών. Τα έξοδα λειτουργίας και τα χορηγούμενα φάρμακα ήταν προσφορά της Αδελφότητας Κυριών Άργους αλλά και πολλών άλλων Αργείων. Στις εφημερίδες της εποχής εκείνης

συναντάμε πολλές πληροφορίες για τη λειτουργία και τη δράση του Λαϊκού Ιατρείου, καθώς επίσης και πολλές ενημερωτικές ανακοινώσεις των γιατρών του Λαϊκού Ιατρείου ή της Αδελφότητος σε θέματα υγιεινής

και πρόληψης ασθενειών ή προσκλήσεις για την προσέλευση του κοινού για το εμβόλιο π.χ. του τυφοειδούς πυρετού.

Ο βιογραφούμενος Αναστάσιος Στεργίου προσέφερε γενναιόδωρα για τη λειτουργία του ιατρείου, ώστε οι Αργείοι να το ονομάζουν «κλινική του Τασίου». Ο Αν. Στεργίου άφησε όλη του την περιουσία στο ίδρυμα «Δημοτικόν Νοσοκομείον Δεσμίνη - Καλλιοντζή» αλλά χωρίς δυνατότητα εκποίησης. Για να λυθεί το πρόβλημα αυτό, έγινε νομοθετική ρύθμιση από τη Βουλή (31 Ιαν. 1957). Έτσι, στις δύο μεγάλες δωρεές του Δημοσθένη Δεσμίνη και της Θείας του Αικ. Καλλιοντζή προστέθηκε και του Αν. Στεργίου για τον ίδιο σκοπό, την ίδρυση του νοσοκομείου Άργους.

Πηγή: Οδ. Κουμαδωράκης, Άργος το Πολυδίψιον, Άργος: Εκ Προοιμίου, 2007.

**Κυριαζή Δωροθέα, Μπάρλα Έλενα, Κρυσταλλίδη Μικαέλα, Κυριάκου Κορίνα-B2
Σκούρτη Δανάη, Σάββα Κυριακή-B3**

Αγησίλαος Λύγδας

Ο Αγησίλαος Λύγδας υπήρξε ένας σημαντικός ευεργέτης της πόλης του Άργους, ο οποίος άφησε το δικό του αποτύπωμα μέσα από την προσφορά του προς την κοινωνία. Αν και δεν είναι ιδιαίτερα γνωστός στο ευρύ κοινό, η συμβολή του στην τοπική κοινότητα υπήρξε πολύτιμη.

Ήταν φαρμακοποιός στο επάγγελμα και με τη δράση και τη στάση ζωής του απέδειξε την αγάπη του για τον τόπο του. Μετά τον θάνατό του, δώρισε την περιουσία του για κοινωφελείς σκοπούς, συμβάλλοντας έτσι στην ενίσχυση κοινωνικών και πολιτιστικών φορέων της περιοχής.

Η πράξη του αυτή τον κατατάσσει ανάμεσα στους ευεργέτες που, με ανιδιοτέλεια, στήριξαν την ανάπτυξη της πόλης και βελτίωσαν τη ζωή των κατοίκων της.

Βίβιαν Μπάρδη, Γ1

Το έργο ευεργεσίας της Μαρίας Πυρλή: Ένα φωτεινό παράδειγμα προσφοράς

Στη σύγχρονη κοινωνία, που οι ρυθμοί ζωής είναι γρήγοροι και οι άνθρωποι συχνά επικεντρώνονται στις προσωπικές τους ανάγκες, η ανιδιοτελής προσφορά αποκτά ακόμη μεγαλύτερη αξία. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η Μαρία Πυρλή, μια σπουδαία ευεργέτιδα από το Άργος, της οποίας το έργο έχει αφήσει σημαντικό αποτύπωμα στην τοπική κοινωνία.

Η Μαρία Πυρλή (1892-1977) γεννήθηκε και έζησε στο Άργος. Ήταν μια δυναμική και εργατική γυναίκα, που ασχολήθηκε με τη μοδιστρική και κατάφερε μέσα από τη δουλειά της να αποκτήσει σημαντική περιουσία. Παρά τις δυσκολίες που αντιμετώπισε, ιδιαίτερα μετά τον θάνατο του πατέρα της, ανέλαβε την ευθύνη της οικογένειάς της και στήριξε τον

αδελφό της στις σπουδές του. Έζησε μια ζωή λιτή και αφιερωμένη στην εργασία και την προσφορά.

Το σημαντικότερο έργο ευεργεσίας της συνδέεται με το νοσοκομείο του Άργους. Λίγες ημέρες πριν από τον θάνατό της, ενώ νοσηλευόταν εκεί, συνέταξε τη διαθήκη της και δώρισε το μεγαλύτερο μέρος της περιουσίας της στο νοσοκομείο. Συγκεκριμένα, παραχώρησε ακίνητα μεγάλης αξίας, όπως διαμερίσματα στην Αθήνα και στο Άργος, καθώς και αγροτική περιουσία, ώστε να ενισχυθεί η λειτουργία και η ανάπτυξη της νοσηλευτικής μονάδας. Με αυτόν τον τρόπο συνέβαλε ουσιαστικά στη βελτίωση των υπηρεσιών υγείας για τους κατοίκους της περιοχής.

Η πράξη αυτή αποκτά ακόμη μεγαλύτερη σημασία αν αναλογιστούμε ότι το νοσοκομείο του Άργους βασίστηκε σε μεγάλο βαθμό σε δωρεές και κληροδοτήματα πολιτών που ενδιαφέρονταν για το κοινό καλό. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, η Μαρία Πυρλή ξεχωρίζει ως μία από τις σημαντικές μορφές τοπικής ευεργεσίας, καθώς διέθεσε την περιουσία της για την υγεία και την ευημερία των συμπολιτών της.

Το έργο της Μαρίας Πυρλή αποτελεί ένα ισχυρό μήνυμα ανθρωπιάς και κοινωνικής ευθύνης. Αποδεικνύει πως η ευεργεσία δεν απαιτεί πλούτο από την αρχή, αλλά θέληση, εργατικότητα και αγάπη για τον συνάνθρωπο. Το παράδειγμά της μπορεί να εμπνεύσει ιδιαίτερα τους νέους, δείχνοντάς τους ότι ο καθένας μπορεί να συμβάλει στη βελτίωση της κοινωνίας.

Η πτέρυγα της καρδιολογικής κλινικής στο Νοσοκομείο του Άργους, φέρει το όνομά της.

Πηγές: Αργολική Βιβλιοθήκη, mykines.blogspot
Κωτσαντή Γιωρντίνα Γ2, Παναγάκου Αθηνά Γ3.

Αδαμαντία Υφαντή - Κατσαρού

Η Αδαμαντία Υφαντή - Κατσαρού (1910-1995) υπήρξε μεγάλη ευεργέτιδα του Συλλόγου Αργείων «Ο Δαναός». Γεννήθηκε στο Άργος και ήταν κόρη των εμπόρων Ανδρέα και Γεωργίας Υφαντή. Παντρεύτηκε τον Ελληνοαμερικανό έμπορο Γεώργιο Κατσαρό, ο οποίος καταγόταν από τη Λυρκεία.

Το ζευγάρι έζησε στην Αθήνα και δεν απέκτησε παιδιά. Αυτή η έλλειψη άμεσων κληρονόμων φαίνεται πως ενίσχυσε την επιθυμία της να στρέψει την περιουσία της προς το κοινό καλό και τη στήριξη του πολιτισμού της ιδιαίτερης πατρίδας της.

Η ζωή της χαρακτηρίστηκε από την αστική της καταγωγή, την σύνδεσή της με τον απόδημο ελληνισμό και τη βαθιά της αγάπη για τη γενέτειρά της, το Άργος.

Μεγάλωσε σε μια περίοδο όπου το Άργος αποτελούσε σημαντικό εμπορικό κόμβο, διαμορφώνοντας την προσωπικότητά της με τις αξίες της προσφοράς και της κοινωνικής ευθύνης.

Απεβίωσε στην Αθήνα το 1995, σε ηλικία 85 ετών. Σήμερα η μνήμη της παραμένει ζωντανή μέσω της προτομής της που κοσμεί την αίθουσα του « Δαναού», τοποθετημένη δίπλα σε εκείνες των άλλων μεγάλων ευεργετών του Άργους.

«Το ευεργετικό της Έργο»

Η Αδαμαντία Κατσαρού κληροδότησε στον Σύλλογο «Δαναός» σημαντικά περιουσιακά στοιχεία, στα οποία περιλαμβάνονταν: Δύο ακίνητα, ένα στην Αθήνα και ένα στο Λουτράκι. Οικονομικοί πόροι: Μετοχές και χρηματικά ποσά σε ξένο συνάλλαγμα.

Λυδία Ιωαννίδη, Αντωνία Καπετάνιου, Μαρία Κεχαγιά, Μαριλένα Μπρούσαλη, Γ1
Θάλεια Καρατζά, Γ2

Οικογένεια Καλλέργη

Τον **Οκτώβριο του 1931** και η κυρία Ιωάννα Καλλέργη και ο υιός της Λέων, απόγονοι του στρατηγού της επανάστασης του 1821, Δημητρίου Καλλέργη, ανακοινώνουν στον τότε Δήμαρχο Άργους ότι δωρίζουν το κτίριο, για να στεγάσει Μουσείο και Θέατρο. Πανηγυρίζει ο τοπικός Τύπος, αλλά σε λίγο ανακοινώνεται ότι λόγω οικονομικής κρίσεως ανακαλείται η προσφορά του Κράτους, οπότε ο Δήμος σκέπτεται να συνάψει δάνειο. Και φτάνουμε στο μήνα Απρίλιο του 1932, οπότε οι κληρονόμοι Καλλέργη δωρίζουν στο Δήμο το οίκημα και τον άμεσο περίβολό του, ενώ του πωλούν την υπόλοιπη έκταση που απέμενε από την αρχική ιδιοκτησία.

Το κτήριο όπου στεγάζεται σήμερα τμήμα του Αρχαιολογικού Μουσείου Άργους (με προϊστορικές και ρωμαϊκές αρχαιότητες), γνωστό με το όνομα Καλλέργειο, ως κατοικία παλαιά της οικογένειας του στρατηγού Δημητρίου Καλλέργη, αποτελεί μία δωρεά των απογόνων του στην πόλη του Άργους.

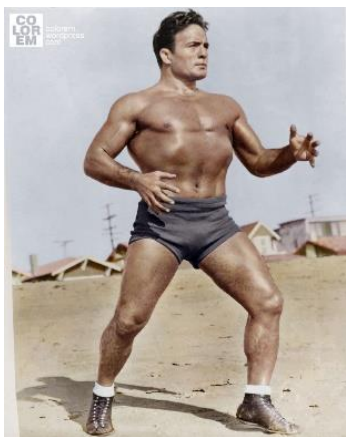
Πρόκειται για κτήριο που θεωρείται από τα σημαντικότερα του Άργους και της εποχής εκείνης. Δύο φορές έχει χαρακτηριστεί από το Υπουργείο Πολιτισμού ως έργο τέχνης, που χρειάζεται ειδική προστασία.

Η παρουσία του αποτελεί κομμάτι της πολιτιστικής ταυτότητας της περιοχής.

Άγγελος Λόλι, Αλέξανδρος Μουζακιώτης,
Νικόλας Ανδριανάκος, Γ1

Τζιμ Λόντος, ο Παλαιστής της προσφοράς !!

Ο **Τζιμ Λόντος** (Χρήστος Θεοφίλου) υπήρξε παγκόσμιος πρωταθλητής πάλης βαρέων βαρών. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Κουτσοπόδι Άργους το 1897 και ήταν ο μικρότερος από 13 αδέρφια. Μετανάστευσε στην Αμερική σε ηλικία 14 ετών. Αρχικά εργάστηκε σε διάφορες δουλειές(αχθοφόρος , καμαρότος , μοντέλο για ζωγράφους) για να βιοποριστεί. Παράλληλα ασχολήθηκε με το αγώνισμα της ελεύθερης πάλης στο οποίο τελικά γνώρισε τεράστια διάκριση και δόξα. Το 1938 αναδείχθηκε παγκόσμιος πρωταθλητής πάλης βαρέων βαρών, έναν τίτλο που τον διατήρησε έως το 1946, που αποσύρθηκε από την ενεργό δράση. Τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής του εργάστηκε για λογαριασμό διαφόρων φιλανθρωπικών οργανώσεων , κυρίως για τη φροντίδα και περίθαλψη ορφανών Ελληνόπουλων από τον δεύτερο

παγκόσμιο πόλεμο. Έφυγε από τη ζωή το 1975 από καρδιακή προσβολή.

Δύο φορές βοήθησε τον τόπο του. Η πρώτη ήταν το 1928, όταν επισκέφθηκε την Ελλάδα και με πρωτοβουλία του Συλλόγου του Παναργειακού, διοργανώθηκε παλαιστική επίδειξη μεταξύ του Τζιμ Λόντου και του Ολυμπιονίκη Δημήτρη Τόφαλου , την Κυριακή 26 Δεκεμβρίου 1928, στο Αρχαίο θέατρο Άργους, το οποίο γέμισε με χιλιάδες θεατές! Όλα τα έσοδα διατέθηκαν για την ενίσχυση των αθλητικών συλλόγων της περιοχής μας . Η δεύτερη φορά ήταν το 1956 όταν ξαναβρέθηκε στην Ελλάδα και μετά από αίτημα του Παναργειακού , διοργανώθηκε παλαιστική επίδειξη του Τζιμ Λόντου με τον Έλληνα πρωτοπαλαιστή Πανάγο ,στο Αρχαίο θέατρο Άργους , Κυριακή 7 Οκτωβρίου 1956. Για άλλη μία φορά χιλιάδες κόσμου προσήλθε και τα έσοδα διατέθηκαν κατά 60% στο σύλλογο του Παναργειακού, για την αγορά οικοπέδου για την κατασκευή γηπέδου για τον Παναργειακό. Στη θέση αυτή σήμερα βρίσκεται το Δημοτικό Στάδιο Άργους (ΔΑΚ) .Το υπόλοιπο 40% των εσόδων δόθηκε για βοήθεια στην κοινότητα Κουτσοποδίου.

Βέβαια κάθε απλός φίλαθλος με την συμμετοχή του και την προσφορά του , έστω και μικρή, μπορεί να θεωρηθεί ένας μικρός ευεργέτης! Η προσφορά του Τζιμ Λόντου ας εμπνεύσει τους νέους ανθρώπους να τον μιμηθούν κατά το μέτρο των δυνατοτήτων τους!

Μπόνης Δημ. Αθανάσιος (1882-1957)

Βιομήχανος, δωρητής και ευεργέτης Άργους. Γεννήθηκε στο δημοτικό διαμέρισμα Σκοτεινής του Δήμου Αλέας και πέθανε στο Άργος σε ηλικία 75 ετών. Από μικρός εγκαταστάθηκε στο Άργος, εργάστηκε σκληρά στον τομέα της κλωστούφαντουργίας και αναδείχθηκε ένας από τους πρώτους βιομήχανους της περιοχής. Έκανε διάφορες δωρεές· δωρεά για την ανέγερση του Ι. Ν. Αγίας Φωτεινής στην οδό Γούναρη και δωρεάν παραχώρηση τμήματος 200 και πλέον τ.μ. για τη διάνοιξη της οδού Ζαΐμη. Στάθηκε πολλές φορές βοηθός σε φτωχούς και αναξιοπαθούντες. Παντρεύτηκε τη Φωτούλα Μπλάτσου και απέκτησαν τρία παιδιά, από τα οποία ο Δημήτριος Μπόνης διετέλεσε Δήμαρχος Άργους (τετραετία 1975-78) και έχει δοθεί το όνομά του στο ομώνυμο πάρκο- παιδική χαρά.

Δέδες Ιωάννης (1906-1996)

Έμπορος, δωρητής του Δήμου Άργους και ευεργέτης του Άργους. Ο Ιωάννης Δέδες του Πέτρου και της Αικατερίνης γεννήθηκε και πέθανε στο Άργος. Δώρισε στο Δήμο Άργους ακίνητο 800 τ.μ. περίπου (παλιό σπίτι με οικόπεδο) στην οδό Καλμούχου 13 που έμενε. Στο σπίτι αυτό στεγάστηκε το Κέντρο δημιουργικής απασχόλησης παιδιών Άργους (ΚΔΑΠ). Επίσης, δώρισε προς τον «Δαναό» ένα γραφείο στην Αθήνα και προς τον Ναό του Αγίου Πέτρου Άργους την οικία του επί της οδού Πασχαλινοπούλου 18, που ήταν το σπίτι του Δημάρχου Άργους Μιχαήλ Πασχαλινοπούλου (1866-1870). Ο Δήμος Άργους ανακήρυξε τον αποβιώσαντα Ιωάννη Δέδε μεγάλο ευεργέτη του Δήμου για τις παραπάνω δωρεές και για την αγάπη του προς την ιδιαίτερή του πατρίδα. Ο Ιωάννης Δέδες ήταν άγαμος.

1^ο ...Δράσεις

Σήμερα ο εθελοντισμός και η αλληλεγγύη μετράνε όσο ποτέ! Αυτές οι αξίες κρατούν την κοινωνία όρθια. Εθελοντής είναι όποιος βοηθάει χωρίς να περιμένει τίποτα πίσω, η αλληλεγγύη πάει ένα βήμα παραπέρα, σημαίνει να στέκεσαι δίπλα σε όσους το χρειάζονται πραγματικά. Ένα καλό παράδειγμα είναι η δωρεά που έκανε ο Σπυρίδων Μπουσουλόπουλος, ώστε να ιδρυθεί το σχολείο μας, το 1ο Γυμνάσιο Άργους. Με αυτή του την προσφορά έδειξε ενδιαφέρον και αγάπη για τη μόρφωση και την εκπαίδευση των νέων. Ο εθελοντισμός όμως δεν έχει να κάνει μόνο με τα χρήματα, μπορεί να είναι κάτι μικρό, όπως να βοηθήσεις ένα συμμαθητή σου ή να συμμετέχεις σε μία σχολική δραστηριότητα. Τέτοιες κινήσεις μας μαθαίνουν τι σημαίνει σεβασμός και συνεργασία. Τελικά εκεί κρύβεται όλη η αξία στην προσφορά. **(ΟΜΑΔΑ Δανάης Σκούρτη)**

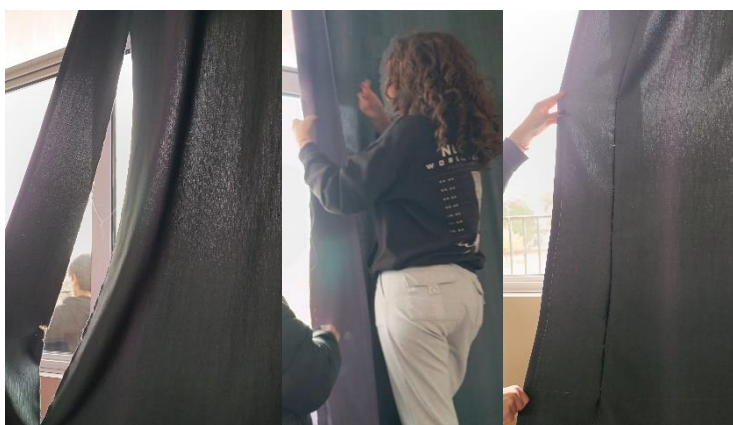
Δράσεις Ενεργού Πολίτη από το Τμήμα Γ1 του 1ου Γυμνασίου Άργους

Στη σύγχρονη κοινωνία, ο ρόλος του ενεργού πολίτη είναι πιο σημαντικός από ποτέ. Η υπευθυνότητα, η συνεργασία και ο σεβασμός προς το περιβάλλον και τον δημόσιο χώρο ξεκινούν από μικρή ηλικία και καλλιεργούνται καθημερινά μέσα από μικρές, αλλά ουσιαστικές πράξεις. Το σχολείο αποτελεί τον πρώτο χώρο όπου μαθαίνουμε να συνυπάρχουμε, να συνεργαζόμαστε και να αναλαμβάνουμε πρωτοβουλίες. Με αυτό το πνεύμα, εμείς, το τμήμα Γ1 του 1ου Γυμνασίου Άργους, με τη βοήθεια και την καθοδήγηση της υπεύθυνης καθηγήτριάς μας, αναλάβαμε δράσεις που αποδεικνύουν πως οι μαθητές μπορούν να συμβάλλουν ουσιαστικά στη βελτίωση του χώρου τους. Στο προαύλιο του σχολείου μας, όπου βρίσκεται το άγαλμα του ιδρυτή μας, Μπουσουλόπουλου Σπυρίδωνος, αποφασίσαμε να προσθέσουμε τη δική μας πινελιά φροντίδας και ομορφιάς. Παρατηρώντας τον χώρο όπου περνάμε καθημερινά τα διαλείμματά μας, σκεφτήκαμε πως μπορούμε κι εμείς να τον κάνουμε πιο ζωντανό και φιλόξενο.

Έτσι, δίπλα στο άγαλμα του Σπυρίδωνα Μπουσουλόπουλου, φυτέψαμε δύο όμορφα λουλούδια, για να τον τιμήσουμε αλλά και να ομορφύνουμε το προαύλιο ενισχύοντας το πράσινο του σχολείου μας. Η δράση αυτή δεν ήταν απλώς μια φύτευση, αλλά μια συμβολική πράξη σεβασμού προς το περιβάλλον και την ιστορία του σχολείου μας, δείχνοντας ότι τιμούμε το παρελθόν φροντίζοντας το παρόν. Παράλληλα, θελήσαμε αυτή η προσπάθεια να μην είναι προσωρινή. Έτσι, δημιουργήσαμε μια άτυπη παράδοση: κάθε τμήμα Γ1 που θα περνάει από το σχολείο μας θα αναλαμβάνει τη φροντίδα αυτών των φυτών, ώστε να συνεχίσουν να μεγαλώνουν και να ομορφαίνουν τον χώρο για τα επόμενα χρόνια. Με αυτόν τον τρόπο, η πρωτοβουλία μας αποκτά διάρκεια και συμβολίζει τη συνέχεια και τη συνεργασία μεταξύ των μαθητών διαφορετικών χρονιών.

Επιπλέον, φροντίσαμε και την τάξη μας, τον χώρο όπου περνάμε πολλές ώρες κάθε μέρα. Μια κουρτίνα που είχε σκιστεί δεν την αφήσαμε να χαλάει την εικόνα της αίθουσάς μας. Αντί να αδιαφορήσουμε, αποφασίσαμε να αναλάβουμε δράση. Με συνεργασία, καλή διάθεση και ομαδικό πνεύμα, τηράσαμε μόνοι μας, αποδεικνύοντας πως όταν δουλεύουμε μαζί μπορούμε να πετύχουμε πολλά και να βρίσκουμε λύσεις ακόμη και σε απλά καθημερινά προβλήματα. Μέσα από αυτές τις απλές αλλά ουσιαστικές πράξεις μάθαμε ότι ο ενεργός πολίτης δεν περιορίζεται στα λόγια ούτε στις

απλές αλλά ουσιαστικές πράξεις μάθαμε ότι ο ενεργός πολίτης δεν περιορίζεται στα λόγια ούτε στις

Θεωρητικές έννοιες των βιβλίων. Είναι αυτός που αναλαμβάνει πρωτοβουλίες, συνεργάζεται με τους άλλους, σέβεται τον χώρο στον οποίο ζει και προσπαθεί να τον κάνει καλύτερο. Το σχολείο μας είναι ο καθημερινός μας χώρος και η φροντίδα του αποτελεί ευθύνη όλων μας. Συνεχίζουμε με υπευθυνότητα και ομαδικότητα, έχοντας κατανοήσει ότι η αλλαγή δεν έρχεται από μόνη της, αλλά ξεκινά από μικρές πράξεις με μεγάλη σημασία.

Παναγιώτα Καρκαγγέλη, Γ1

**** Ενεργοί μαθητές ****

Πολλά σχολεία όπως και το δικό μας αντιμετωπίζουν διάφορα επαναλαμβανόμενα προβλήματα με την διατήρηση της καθαριότητας των χώρων του σχολείου. Έτσι και εμείς αποφασίσαμε να κάνουμε κάποια αλλαγή και να μιλήσουμε γι' αυτό. Σκεφτήκαμε τις ιδέες μας και θα σας τις παρουσιάσουμε.

1) Διαγωνισμός «Η πιο καθαρή τάξη»

Ένας υγιής διαγωνισμός ανάμεσα στα τμήματα των τάξεων για το ποια αίθουσα είναι η πιο καθαρή στο τέλος κάθε εβδομάδας θα γινόταν ένα κίνητρο στα παιδιά και θα το έβλεπαν ως κάποιο παιχνίδι, πιο διασκεδαστικό και όχι σαν υποχρέωση.

- **Βράβευση:** Η τάξη που θα διατηρεί τον χώρο της πιο καθαρό για έναν μήνα, κερδίζει ένα προνόμιο (π.χ. μια επιπλέον ώρα προβολής ταινίας, μια εκδρομή ή ένα «έπαθλο καθαριότητας», που θα στολίζει την πόρτα τους).
- 2) **Γωνιά Ανακύκλωσης Κομποστοποίησης:** μετατρέψτε την καθαριότητα σε μάθημα οικολογίας:
 - Τοποθετήστε **χρωματιστούς κάδους** για διαφορετικά υλικά (χαρτί, πλαστικό, μπαταρίες). Αν υπάρχει κήπος, δημιουργήστε μια γωνιά **κομποστοποίησης** για τα οργανικά υπολείμματα από τα δεκατιανά των παιδιών (π.χ. φλούδες φρούτων).
- 3) **Εικαστική παρέμβαση στους κάδους:** όταν τα παιδιά «οικειοποιούνται» τον εξοπλισμό, τον σέβονται περισσότερο.
 - Αφήστε τα παιδιά να **ζωγραφίσουν** τους κάδους απορριμμάτων ή να δημιουργήσουν αφίσες με συνθήματα για ένα καθαρό σχολείο. Ένας κάδος που μοιάζει με πρόσωπο τέρατος που «πεινάει για σκουπίδια», είναι πάντα πιο ελκυστικός!

Αυτές ήταν μερικές ιδέες που θα δείξουν στα παιδιά, πως η καθαριότητα είναι πραγματικά κάτι το οποίο δεν χρειάζεται να παρουσιάζεται σαν αγγαρεία και υποχρέωση, αλλά σαν κάτι διασκεδαστικό που θα τα κάνει να θέλουν να το κάνουν με τη θέλησή τους και να το εφαρμόσουν στην καθημερινότητά τους. Επιπλέον, οι ιδέες και τα προγράμματα αυτά, απαιτούν την συγκατάθεση των μαθητών και την υπόσχεση τους πως θα σέβονται και θα τηρούν κάθε κανόνα για να υπάρχει ένα υγιές περιβάλλον.

**Λυδία Ιωαννίδη, Αντωνία Καπετάνιου, Μαρία Κεχαγιά, Μαριλένα Μπρούσαλη, Γ1
Θάλεια Καρατζά, Γ2**

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΣ!!!...Μια καλύτερη ζωή για όλα τα παιδιά

Η παιδική φτώχεια είναι ένα σοβαρό πρόβλημα που επηρεάζει πολλά παιδιά σε όλον τον κόσμο. Πολλά από αυτά δεν έχουν αρκετό φαγητό, ρούχα ή πρόσβαση στην εκπαίδευση και την υγεία. Αυτό κάνει τη ζωή τους εξαιρετικά δύσκολη και επηρεάζει την ανάπτυξή τους. Τα παιδιά που ζουν σε συνθήκες φτώχειας συχνά δεν μπορούν να μορφωθούν σωστά, με αποτέλεσμα να έχουν λιγότερες ευκαιρίες στο μέλλον. Έτσι, η φτώχεια συνεχίζει να τα ταλαιπωρεί και όταν αυτά μεγαλώνουν. Για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα, χρειάζεται βοήθεια από το κράτος και την κοινωνία. Με στήριξη στις οικογένειες και ίσες ευκαιρίες για όλα τα παιδιά, μπορούμε να βελτιώσουμε τη ζωή τους. Συμπερασματικά, η παιδική φτώχεια πρέπει να μας απασχολεί όλους, γιατί κάθε παιδί αξίζει μια καλύτερη ζωή!

Δέσποινα Λιαγκριδώνη, Β2

Επίσκεψη στη Ζόγκα Αργολίδας

Ζόγκα: Ιερό προσκύνημα

Η Ζόγκα είναι ένας μικρός, ημιορεινός οικισμός στην Πελοπόννησο, στον νομό Αργολίδας, κτισμένος σε υψόμετρο 467 μέτρων, με θέα τις πλαγιές του όρους Κτενιά. Στην περιοχή δεσπόζει ο Ιερός Ναός του Αγίου Ιγνατίου, πλαισιωμένος με ένα σύγχρονο κτηριακό συγκρότημα, το οποίο έγινε από δωρεές των πιστών και περιλαμβάνει ξενώνα για την φιλοξενία προσκυνητών, χώρο διεξαγωγής συνεδρίου, λαογραφικό μουσείο, μουσείο φυσικής ιστορίας και παρεκκλήσια.

Εκπαιδευτική επίσκεψη

Στις 23 Απριλίου 2026 πραγματοποιήθηκε εκπαιδευτική επίσκεψη στην περιοχή από μαθητές και μαθήτριες της εφημερίδας μας υπό την καθοδήγηση των κυριών: Όλγας Λάμπρου, Ευδοκίας Μποζίνη, Ελένης Κυριαζοπούλου και Αικατερίνης Θεοφίλη. Παρακολουθήσαμε την πρωινή λειτουργία στην εκκλησία, είδαμε τις αγιογραφίες και θαυμάσαμε τις πολύχρωμες υαλογραφίες (vitraux), που έδιναν χρώμα στο φως της αυγής. Περιηγηθήκαμε στα δύο αρχονταρίκια και γευτήκαμε τον άρτο και τα κουλουράκια που μας πρόσφεραν πριν από την προγραμματισμένη συνάντησή μας με τον πατέρα Ιγνάτιο.

Συνάντηση και συζήτηση με τον π.Ιγνάτιο

Όπως μας είπε ο πατήρ Ιγνάτιος, ιερομόναχος στην Ιερά Μονή Αγίου Γρηγορίου Αγίου Όρους, κι αυτός αποτελεί ένα κομμάτι της ιστορίας του σχολείου μας, αφού φοίτησε στο Μπουσουλοπούλειο από το 1963 έως το 1969. Την περίοδο εκείνη στο Γυμνάσιο εγγράφονταν μόνο όσοι πετύχαιναν στις εισαγωγικές εξετάσεις. Με εξετάσεις γινόταν και η συνέχιση των σπουδών στο Λύκειο. Μας πληροφόρησε ότι, το σχολείο μας, όπως και όλα τα σχολεία στην Ελλάδα τότε, ήταν χωρισμένο σε αρρένων και θηλέων. Αρχικά, το ωρολόγιο πρόγραμμα ήταν έτσι διαμορφωμένο ώστε το πρωί να φοιτούν στο σχολείο τα αγόρια και το απόγευμα τα κορίτσια. Αργότερα, η φοίτηση σε πρωινή και απογευματινή βάρδια άλλαξε, με εναλλαγές στις βάρδιες μεταξύ αγοριών και κοριτσιών. Επίσης, μας είπε ότι για ένα χρονικό διάστημα, το Κωνσταντοπούλειο παραχωρήθηκε για τη φοίτηση των θηλέων. Τα σχολεία λειτουργούσαν από την Δευτέρα έως και το Σάββατο. Οι καθηγητές ήταν αυστηροί και δεν δίσταζαν να «σηκώσουν» χέρι σε μαθητές.

Ο πατέρας Ιγνάτιος πέρασε δύσκολα παιδικά χρόνια. Έπρεπε να φροντίζει μόνος του για το φαγητό του, καθώς και το σπίτι που νοίκιαζε στο Άργος. Μας μίλησε επίσης για έναν ζωηρό συμμαθητή του, που διέπρεψε αργότερα ως καθηγητής πανεπιστημίου στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Με την ολοκλήρωση της συνέντευξης, μας συνόδευσε και μας ξενάγησε στο Λαογραφικό μουσείο, με εκθέματα του τόπου μας, που χρονολογούνται από τον 19ο αιώνα, καθώς και σε αυτό της Φυσικής Ιστορίας, που παλαιότερα στέγαζε το δημοτικό σχολείο της περιοχής. Και τα δύο μουσεία ήταν άψογα οργανωμένα με πλούσιο και ενδιαφέρον υλικό.

Η επίσκεψη έλαβε τέλος

Κατά την επίσκεψή μας στη Ζόγκα ο καιρός δεν ήταν σύμμαχός μας. Είχε φορέσει τα φθινοπωρινά του, παρ' όλο που το ημερολόγιο έγραφε 23 Απριλίου. Στον Ιερό Ναό, το απαλό αεράκι, η γαλήνη και η θέα του καταγάλανου Αργολικού Κόλπου σαν συνέχεια του καταπράσινου κάμπου με τις πορτοκαλιές, μας αποζημίωσαν για το γκρίζο του ουρανού.

Παιδική - Νεανική Βιβλιοθήκη Δήμου Άργους - Μυκηνών

Η Βιβλιοθήκη λειτουργεί από το 2007 στο Πάρκο του Μπόνη. Είναι για όλες τις ηλικίες και έχει βιβλία για όλα τα θέματα. Οι δύο βασικές κατηγορίες βιβλίων που περιλαμβάνει είναι: η παιδική λογοτεχνία και η λογοτεχνία ενηλίκων. Όλα τα βιβλία ταξινομούνται με το σύστημα Dewey. Το 80% των βιβλίων είναι από αγορές και το 20% από δωρεές. Όλα τα βιβλία που ανήκουν στη βιβλιοθήκη σφραγίζονται και αποκτούν έναν μοναδικό ταξινομικό αριθμό, που καταγράφεται γραπτά και ηλεκτρονικά. Στη βιβλιοθήκη υπάρχουν ηλεκτρονικοί υπολογιστές. Τα βιβλία είναι περίπου 12.000 και τα περισσότερα από αυτά αφορούν τον τόπο μας.

...και μία συνέντευξη από τη βιβλιοθηκονόμο κ. Κοτσοβού

1) Τι σπουδές χρειάζονται για να γίνει κάποιος βιβλιοθηκονόμος;

Για να γίνει κάποιος βιβλιοθηκονόμος υπάρχει η αντίστοιχη σχολή στην Αθήνα και στην Κέρκυρα: Δηλαδή, το Τμήμα Αρχαιονομίας, Βιβλιοθηκονομίας και Μουσειολογίας.

2) Ήταν η αγάπη σας για τα βιβλία που σας έφερε σε αυτόν τον χώρο;

Δεν ήταν η αγάπη μου για τα βιβλία, αν και πάντα διάβαζα στον ελεύθερο χρόνο μου. Σε αυτόν τον χώρο με έφερε το πάθος μου για την οργάνωση.

3) Που θεωρείτε ότι είναι το προφίλ των επισκεπτών της βιβλιοθήκης;

Κυρίως μαθητές νηπιαγωγείου και δημοτικού και άνθρωποι μεγαλύτερων ηλικιών. Τα παιδιά του Γυμνασίου και του Λυκείου δυστυχώς έρχονται σπάνια, ως και καθόλου.

4) Πώς ενισχύει η βιβλιοθήκη τη φιλαναγνωσία;

Η φιλαναγνωσία ενισχύεται κυρίως με τα εκπαιδευτικά προγράμματα και τις βιβλιοπαρουσιάσεις. Γίνονται τουλάχιστον τέσσερις βιβλιοπαρουσιάσεις κάθε χρόνο, σεμινάρια δημιουργικής απασχόλησης και αφιερώματα σε παγκόσμιες ημέρες.

5) Διαθέτει η βιβλιοθήκη επιτραπέζια παιχνίδια γνώσεων ή στρατηγικής;

Διαθέτει η βιβλιοθήκη αρκετά επιτραπέζια για όλες τις ηλικίες.

6) Υπάρχουν e-books ή audiobooks που μπορούμε να δανειστούμε;

Δυστυχώς, δεν γίνεται η πρόσβαση στη βιβλιοθήκη από απόσταση. Δεν υπάρχουν ούτε e-books ούτε audiobooks. Ευχόμαστε να δημιουργηθούν. Ευτυχώς, προβλέπεται η δημιουργία τους, αλλά δεν ξέρουμε πότε.

7) Ποιοι είναι οι στόχοι της βιβλιοθήκης για το μέλλον;

Οι στόχοι της βιβλιοθήκης είναι να έρχονται περισσότερα παιδιά στις δράσεις της βιβλιοθήκης.

8) Πόσα βιβλία μπορώ να δανειστώ και για πόσο καιρό; Μπορώ να ανανεώσω τον χρόνο ενός βιβλίου που δανείστηκα, εάν δεν προλάβω να το τελειώσω;

Εφόσον είσαι μέλος της βιβλιοθήκης μπορείς να δανειστείς έως δύο βιβλία για 15 ημέρες. Αν λήξει η προθεσμία, μπορείτε να μας τηλεφωνήσετε και να σας ανανεώσουμε το όριο.

9) Έχετε δημιουργήσει κάποια λέσχη ανάγνωσης για νέους;

Στο παρελθόν υπήρχε λέσχη ανάγνωσης, αλλά επειδή δεν είναι εύκολο πια, η λέσχη έχει πάψει να λειτουργεί.

10) Ποιες κατηγορίες βιβλίων είναι οι πιο δημοφιλείς;

Η ελληνική λογοτεχνία είναι η πιο δημοφιλής. Και μάλλον θα διώξουμε τις εγκυκλοπαίδειες, επειδή κανείς δεν ενδιαφέρεται πια, για ευνόητους λόγους.

Σκέψεις και συναισθήματα από την επίσκεψη

Αρκετά παιδιά από την ομάδα της «Πρωτοτυπίας» είχαν επισκεφθεί τη βιβλιοθήκη και πέρυσι και είχαν απολαύσει μια ξεχωριστή εμπειρία φιλαναγνωσίας, που μας είχε προσφέρει η κ. Μπαράτση. Αυτή η επίσκεψη όμως ήταν διαφορετική, γιατί μας έδωσε την ευκαιρία να μάθουμε πολλά πράγματα, που δεν γνωρίζαμε, για το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον της Παιδικής και Νεανικής Βιβλιοθήκης του Δήμου Άργους. Πέρασαμε ωραία, διαβάζοντας βιβλία και παίζοντας παιχνίδια γνώσεων. Η βιβλιοθήκη είναι ένας χώρος σκέψης, ησυχίας και γνώσης για όλες τις ηλικίες. Διασκεδάσαμε μαθαίνοντας νέα πράγματα. Ευχόμαι να πάνε και άλλα παιδιά στη βιβλιοθήκη με τους φίλους τους, να περάσουν χρόνο μαζί, διαβάζοντας βιβλία.

Δήμητρα Συρμαλόγλου, Β4

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ο Ερυθρός Σταυρός αποτελεί μία από τις σημαντικότερες ανθρωπιστικές οργανώσεις παγκοσμίως, με βαθιές ρίζες στην ανάγκη για προστασία της ανθρώπινης ζωής σε καιρό πολέμου. Η ίδρυσή του συνδέεται άμεσα με τον Ελβετό επιχειρηματία και ανθρωπιστή Ερρίκο Ανρί Ντυνάν, του οποίου οι εμπειρίες σημάδεψαν την πορεία της σύγχρονης ανθρωπιστικής δράσης.

Ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός ιδρύθηκε 10 Ιουνίου του 1877 με την πρωτοβουλία της βασίλισσας Όλγας, κατά τη διάρκεια της Ανατολικής Κρίσης, με σκοπό την παροχή βοήθειας σε τραυματίες και πρόσφυγες. Από τα πρώτα του βήματα, συμμετείχε ενεργά σε πολέμους και εθνικές κρίσεις, όπως οι Βαλκανικοί Πόλεμοι και οι δύο Παγκόσμιοι Πόλεμοι, προσφέροντας ιατρική περίθαλψη, νοσηλευτική φροντίδα και κοινωνική υποστήριξη.

Σήμερα, ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός συνεχίζει το έργο του, βοηθώντας σε φυσικές καταστροφές, κοινωνικές ανάγκες και ανθρωπιστικές κρίσεις, τόσο στην Ελλάδα όσο και διεθνώς.

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

Η παροχή πρώτων βοηθειών αποτελεί μια βασική δεξιότητα που μπορεί να αποδειχθεί σωτήρια σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης. Οι πρώτες βοήθειες είναι η άμεση φροντίδα που δίνεται σε έναν τραυματία ή ασθενή μέχρι να φτάσει εξειδικευμένη ιατρική βοήθεια, και στόχος τους είναι η διατήρηση της ζωής, η αποφυγή επιδείνωσης της κατάστασης και η προώθηση της ανάρρωσης.

Η γνώση πρώτων βοηθειών είναι απαραίτητη για όλους, καθώς μπορεί να κάνει τη διαφορά ανάμεσα στη ζωή και τον θάνατο. Η σωστή και ψύχραιμη αντίδραση σε μια δύσκολη στιγμή μπορεί να σώσει ανθρώπινες ζωές και να περιορίσει σοβαρές επιπτώσεις.

Βάλια Οικονόμου, Γ2

Για όλους αυτούς τους λόγους, καλέσαμε στο σχολείο μας την κ. Μαρία Σταματοπούλου, προϊσταμένη της Νοσηλευτικής υπηρεσίας του ΕΕΣ στο Άργος, η οποία μας μίλησε για την ιστορία του ΕΕΣ και μας έδειξε πώς μπορούμε να δώσουμε πρώτες βοήθειες σε διάφορες περιπτώσεις. Στη συνέχεια μας παραχώρησε την παρακάτω συνέντευξη:

<< Από πότε λειτουργεί το Τμήμα του Ε.Ε.Σ. στο Άργος και ποιος είναι ο ρόλος σας;>>

-Το Περιφερειακό Τμήμα μας στο Άργος λειτουργεί αδιάκοπα από το 1952 και αποτελεί ένα από τα 82 Περιφερειακά Τμήματα (ζωντανά κύτταρα ανθρωπισμού) του ΕΕΣ σε όλη την Ελλάδα.

Από το 2012 υπηρετώ ως νοσηλεύτρια εκπαιδευτρια και Προϊσταμένη της Νοσηλευτικής Υπηρεσίας στο Άργος, ενώ παράλληλα εξυπηρετώ και το Περιφερειακό Τμήμα Τρίπολης για τον Νομό Αρκαδίας.

Η τοπική διοίκηση ασκείται από το εκλεγμένο εννεαμελές Περιφερειακό Συμβούλιο (Πρόεδρος: Αναστασία Τριανταφύλλου, Γραμματέας: Δήμητρα Κυριακοπούλου, Αντιπρόεδρος: Ελένη Γαβρίλη). Σε εθνικό επίπεδο, ο Ε.Ε.Σ. διοικείται από Κεντρικό Διοικητικό Συμβούλιο 21 μελών, το οποίο έχει τετραετή θητεία και προσφέρει τις υπηρεσίες του αμισθί. Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. είναι ο Dr. Αντώνιος Αυγερινός, Φαρμακοποιός, Υποστράτηγος εν αποστρατεία.

<< Τι σπουδές έχετε κάνει και πώς οδηγηθήκατε στον Ερυθρό Σταυρό;>>

-Η σχέση μου ξεκίνησε αμέσως μετά το Λύκειο, όταν παρακολούθησα την εκπαίδευση εθελοντών και έγινα εθελόντρια στο Περιφερειακό Τμήμα Άργους, στη σχολή δοκίμων εθελοντών. Στη συνέχεια, σπούδασα στην Ανώτερη Σχολή Νοσηλευτριών του Ε.Ε.Σ. Από το 2000 έως το 2005 εργάστηκα στο Αναισθησιολογικό Τμήμα του Κοινωφελούς Ιδρύματος «Ερρίκος Ντυνάν». Από τον Δεκέμβριο του 2005 προσλήφθηκα στον Ε.Ε.Σ. Τρίπολης και από το 2012 βρίσκομαι στο Άργος. Η πορεία μου αυτή πηγάζει από μια διαρκή ανάγκη για ανιδιοτελή προσφορά και, πάνω από όλα, από την αγάπη για τον άνθρωπο.

<< Ποιες είναι οι πιο σημαντικές δράσεις του Τμήματος για την κοινωνία;>>

-Το έργο μας είναι πολυποίκιλο, πολυδιάστατο και βασίζεται στο τρίπτυχο: Πρόληψη - Ετοιμότητα - Άμεση Επέμβαση.

- Υγεία & Εκπαίδευση: Παρέχουμε πιστοποιημένα προγράμματα Πρώτων Βοηθειών. Ιδιαίτερη έμφαση δίνουμε στα σχολεία Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης με βιωματικές εκπαιδεύσεις, ενημερώσεις για την Ατομική και Στοματική Υγιεινή, την Πρόληψη Ατυχημάτων, καθώς και την Υγιεινή της Εμμηνου Ρύσεως.

- Κοινωνική Πρόνοια: Στηρίζουμε έμπρακτα την τοπική κοινωνία με τη διανομή τροφίμων σε 120 οικογένειες, ενώ κάθε μήνα προσφέρουμε τρόφιμα σε ακόμα 15 οικογένειες με σοβαρά οικονομικοκοινωνικά προβλήματα (μονογονεϊκές οικογένειες, μοναχικούς ηλικιωμένους, άτομα με αναπηρία).

- Νοσηλευτικό Έργο: Παρέχουμε υπηρεσίες νοσηλείας κατ' οίκον και εκπαιδεύουμε εθελοντές για προσφορά σε νοσοκομεία, ΚΑΤΗ και δομές ΑμεΑ.

- Ευαισθητοποίηση & Επικουρικό Έργο: Κινητοποιούμε σε Παγκόσμιες Ημέρες (Υγείας, Καρκίνου, Διαβήτη κ.α.). Ως αρωγός του κράτους, συνδράμουμε σε πανδημίες και έκτακτες ανάγκες (εμβολιασμοί, δομές προσφύγων και μεταναστών, ανθρωπιστικές αποστολές στα σύνορα Ρουμανίας-Ουκρανίας κατά την έναρξη του πολέμου).

<<Ποιο είναι το αποτέλεσμα αυτών των εκπαιδεύσεων στην πράξη;>>

-Είναι η μεγαλύτερη ικανοποίηση να βλέπουμε μαθητές και γονείς να εφαρμόζουν αποτελεσματικά στο περιβάλλον τους τις Πρώτες Βοήθειες που έμαθαν από εμάς. Η εκπαίδευση αυτή δεν προσφέρει μόνο τεχνικές γνώσεις, αλλά λειτουργεί καταλυτικά στην ανάλυση και τη διαχείριση των συναισθημάτων: μετατρέπει τον πανικό σε ψυχραιμία και την αμηχανία σε ετοιμότητα.

Εισπράττουμε μια συγκινητική αναγνώριση του έργου μας από τα παιδιά. Η απόδοση των γνώσεων που τους προσφέρουμε μεταφράζεται σε πράξεις ευθύνης. Ειδικά στα σχολεία, οι μητέρες και τα κορίτσια νιώθουν πλέον ασφάλεια και αυτοπεποίθηση, γιατί γνωρίζουν τι συμβαίνει στο σώμα τους. Όπως πάντα λέμε, η γνώση διώχνει τον φόβο και χτίζει μια νέα γενιά που αναγνωρίζει την αξία της ανθρώπινης ζωής και της αλληλεγγύης.

<<Πού μπορούν να προσφέρουν οι νέοι εθελοντές;>>

-Υπάρχουν τέσσερις βασικοί τομείς όπου η ελπίδα γίνεται πράξη:

- Τομέας Υγείας / Νοσηλευτικής (18-65 ετών): Προσφορά σε νοσοκομεία και κοινότητες, υποστήριξη σε Δομές Πρωτοβάθμιας Φροντίδας, υγειονομική κάλυψη αθλητικών και πολιτιστικών δρωμένων, διανομή ανθρωπιστικού υλικού και καμπάνιες πρόληψης.

- Τομέας Κοινωνικής Πρόνοιας: Στήριξη ευάλωτων ομάδων (μοναχικοί ηλικιωμένοι, πρόσφυγες, άστεγοι με ψυχοκοινωνικά προβλήματα, άτομα με αναπηρία).

- Τομέας Σαμαρειτών & Διασωστών (18-45 ετών): Δράση στην πρώτη γραμμή σε έκτακτες ανάγκες, φυσικές καταστροφές και μαζικές διοργανώσεις.

- Τομέας Νεότητας (8 έως 30 ετών): Συμμετοχή σε ανθρωπιστικές δράσεις, προγράμματα αγωγής υγείας, περιβαλλοντικές πρωτοβουλίες και δράσεις για την ειρήνη.

<< Ποιο μήνυμα θα θέλατε να δώσετε στους μαθητές του Γυμνασίου μας;>>

-Ο εθελοντισμός είναι ένας δέκτης πολιτισμού και η καλύτερη απάντηση ενάντια στη βία. Προάγει την ίση μεταχείριση και την κοινωνική δικαιοσύνη. Μας δίνει την ευκαιρία να ανακαλύψουμε δεξιότητες που δεν ξέραμε ότι έχουμε και ενισχύει την αυτοπεποίθησή μας.

Είναι επιστημονικά αποδεδειγμένο ότι η προσφορά λειτουργεί ως το καλύτερο αγχολυτικό και αντικαταθλιπτικό, οδηγώντας σε μια βαθιά ψυχική ολοκλήρωση. Μας κάνει πιο δυνατούς και συμβάλλει στη δημιουργία ενός κόσμου γεμάτου ελπίδα. Μην φοβάστε να προσφέρετε· κάθε μικρή πράξη καλοσύνης έχει τεράστια αξία.

Σημαντικό Εργαλείο !!!: Προτρέπουμε όλους να κατεβάσουν την εφαρμογή "First Aid - IFRC". Είναι εντελώς δωρεάν, διαθέσιμη στα Ελληνικά και το σημαντικότερο: λειτουργεί χωρίς σύνδεση στο διαδίκτυο (offline), προσφέροντας άμεση καθοδήγηση για Πρώτες Βοήθειες σε κάθε έκτακτη στιγμή, ακόμη και στα πιο απομονωμένα σημεία.

Ευχαριστούμε θερμά την κ. Μαρία Σταματοπούλου

Καρκαγγέλη Παναγιώτα, Καραμήτου Εβελίνα Γ1, Σούγλας Γιώργος Γ3

-<ο>- Μια όμορφη εξόρμηση -<ο>-

Την Πέμπτη 30 Απριλίου, μία ομάδα μαθητών του 1ου Γυμνασίου Άργους, πήγαμε περίπατο στην Παναγία την Πορτοκαλούσα. Πανέμορφη ημέρα, δροσερή, με λαμπερό ήλιο! Αφού περάσαμε τον Αη Γιάννη και ανεβήκαμε τα στενά της Φορωνέος, φτάσαμε στα σκαλιά, δίπλα στο 3ο Δημοτικό Σχολείο Άργους. Κοπιάσαμε πολύ για να τα ανεβούμε, όμως η πανέμορφη θέα από ψηλά και ο λουλουδιασμένος λόφος με την μυρωδιά των αγριολούλουδων, της ρίγανης και του θυμαριού, αντάμειψε την προσπάθεια αυτή. Μόλις φτάσαμε κατάκοποι στην εκκλησία της Παναγίας της Κατακεκρυμμένης, μας περίμενε ο πατέρας Ιωσήφ μέσα στον ευωδιαστό από το λιβάνι ναό. Βάλαμε το κεράκι μας, προσκυνήσαμε τις εικόνες, ήπιαμε δροσερό νερό και καθίσαμε. Ο πατέρας Ιωσήφ μας μίλησε για την ιστορία του ναού....

Η Παναγία ιδρύθηκε λίγο μετά το 1700, επί Ενετοκρατίας, και διατηρήθηκε ως μονή μέχρι το 1833, έχοντας μεγάλη περιουσία. Αρχικά ήταν γυναικείο μοναστήρι και στη συνέχεια έγινε ανδρικό. Το 1798 λειτούργησε εκεί με

πρωτοβουλία των Περρουκαίων το πρώτο σχολείο του Άργους, μέχρι το 1822. Κατά καιρούς λειτούργησε ιερατική σχολή και για λίγο καιρό φοίτησε και ο Παλαιών Πατρών Γερμανός. Το 1822 ιδρύθηκε εκεί το πρώτο ελληνικό νομισματοκοπείο. Από το 1856 η μονή ήταν ενοριακός ναός και από το 1911 παρεκκλήσι του Τιμίου Προδρόμου. Το Μεγάλο Σάββατο του 1906 η εκκλησία καταστράφηκε από πυρκαγιά, που προήλθε κατά πάσα πιθανότητα από πυροτεχνήματα. Στις 27 Απριλίου 1941 βομβαρδίστηκε από τους Γερμανούς. Σκοτώθηκαν περίπου 10 άτομα, που είχαν καταφύγει εκεί για να σωθούν από τους βομβαρδισμούς, που ξεκίνησαν την προηγούμενη μέρα...

Ονομάζεται Κατακεκρυμμένη εξ' αιτίας της παλαιάς εικόνας της Παναγίας, που βρέθηκε κατά την προφορική παράδοση στη σπηλιά ακριβώς κάτω από το ναό, χώρος, ο οποίος μέχρι σήμερα καλείται «Εύρεση». Σύμφωνα με την παράδοση, μια ισχυρή λάμψη μέσα στη νύχτα οδήγησε τους χριστιανούς στη σπηλιά ή κάποιος ευσεβής χριστιανός, ύστερα από σχετικό όνειρο, οδήγησε κληρικούς και λαϊκούς στο ίδιο σημείο, όπου βρήκαν την εικόνα και αποφάσισαν στη συνέχεια να κτίσουν εκκλησία.

Επίσης ονομάζεται και Πορτοκαλούσα λόγω ενός παλαιού εθίμου, κατά το οποίο οι Αργείοι έριχναν πορτοκάλια στα νεόνυμφα ζευγάρια που επισκέπτονταν τη μονή κατά την πανήγυρή της στα Εισόδια της Θεοτόκου (21 Νοεμβρίου).

Στην ιστορική μονή δίδαξε ο περίφημος Αγάπιος Λεονάρδος, ιδρυτής της σχολής της Δημητσάνας, έχοντας ανάμεσα σε άλλους μαθητή του τον Παλαιών Πατρών Γερμανό (που χειροτονήθηκε διάκονος στη Μονή από το θείο του, επίσκοπο Άργους, Ιάκωβο). Τα σημαντικότερα από τα σωζόμενα ιερά κειμήλια της μονής είναι ένα Ευαγγέλιο έκδοσης Βενετίας (1776) και δύο εικόνες, μία των Εισοδίων της Θεοτόκου (1705) και άλλη μία, της Παναγίας Γλυκοφιλούσας. Στην εικόνα των Εισοδίων της Θεοτόκου, μετά από συντήρησή της, αποκαλύφθηκαν τα χαράγματα που φέρει στα πρόσωπα από τα μαχαίρια των Τούρκων.

Μετά κατεβήκαμε στο ναό του Αγίου Θεοδοσίου και στο κρυφό σχολειό μέσα στο βράχο. Στη συνέχεια βγήκαμε στο προαύλιο της Παναγίας όπου η θέα του καταγάλανου Αργολικού κόλπου ήταν καταπληκτική και πήραμε ένα κέρασμα. Παρατηρώντας τον πανέμορφο αυτόν χώρο και ιστορικό Ναό, είδαμε, πως αυτό το τόσο σημαντικό θρησκευτικό μνημείο του Άργους, έχει πολλές φθορές και σκεφτήκαμε πως αν μένει όρθιο, αυτό οφείλεται στην περιποίηση των δύο μοναχών που μένουν εκεί και την εθελοντική προσφορά του κόσμου, που αγαπάει την Παναγία γιατί παίρνει από αυτήν παρηγοριά, βοήθεια και ελπίδα. Θα έπρεπε η πολιτεία να φροντίσει για τη συντήρηση ή και την αναστήλωση του ιστορικού αυτού μνημείου, που τόσα πολλά έχει προσφέρει στην πόλη του Άργους.

Πρωτο...Διαγωνισμοί !!

A) ΡΗΤΟΡΙΚΗ

**** Η ρητορική κι εγώ- Γιώργος Σούγλας ****

Σε αυτό το όμορφο ταξίδι του λόγου , κατάλαβα και εμπέδωσα, επιτέλους το εξής ρητό του Κομφούκιου:

«Δεν έχει σημασία πόσο αργά πηγαίνεις, αρκεί να μην σταματήσεις.»

Από την ηλικία των 10 ετών είχα δείξει μία ασυνήθιστη , θαρρώ, για την ηλικία μου θέληση για την συμμετοχή μου σε αγώνες με σκοπό την πειθώ του ακροατηρίου .Μετά από πέντε ολόκληρα χρόνια προσπάθειας ,πέντε απόπειρες διάκρισης σε έναν τέτοιο αξιοθαύμαστο διαγωνισμό ,επιτέλους, κατάφερα να αποχωρήσω από το αμφιθέατρο του πανεπιστημίου , ικανοποιημένος με την απόδοσή μου . Απόλαυσα τον λόγο μου , ένιωσα πως μπορώ να βασιστώ στον προφορικό μου λόγο και να τον εμπιστευτώ με τα μάτια δεμένα. Ο προφορικός λόγος είναι κάτι ζωντανό, είναι κάτι το οποίο σε συνοδεύει από την πρώτη σου ηλικία , μέχρι και το τέλος σου...

Ο προφορικός λόγος , όμως , δεν είναι απλά ένας τρόπος επικοινωνίας . Είναι τρόπος έκφρασης των συναισθημάτων ,των ιδεών , που σταδιακά καλλιεργούμε . Με τον ίδιο τρόπο καλλιεργούμε και τον προφορικό μας λόγο . Άλλοτε έμφυτα και άλλοτε κάποιος μας δείχνουν τον δρόμο, όχι μόνο για την έκφραση , αλλά και για την επιτυχία . Ένας δρόμος δύσκολος , επώδυνος και ατελείωτος .Ποτέ δεν σταματάμε να μαθαίνουμεεξάλλου σύμφωνα με τον Σωκράτη :

«Έν οίδα ὅτι οὐδὲν οίδα»

Σε αυτόν τον δρόμο εφόδιο είναι οι γνώσεις και καύσιμο η όρεξη. Η όρεξη να θες να συνεχίσεις, να στοχεύεις πάντα στα πιο υψηλά ιδανικά. Σε αυτόν τον κοπιαστικό αλλά πνευματικά λυσιτελή δρόμο πρόσεχε γιατί θα υπάρξουν παραπλανήσεις. Θα υπάρξουν Σειρήνες , όπως στους μύθους του Οδυσσέα , που θα σε ξεγελάσουν με δελεαστικό και ύπουλο τρόπο .Αυτό όμως που θα συνεχίσει να σε κρατάει σε αυτόν τον δρόμο με σταθερή πορεία , είναι η πειθαρχία και η αποφασιστικότητα. Εκεί δεν υπάρχουν βοηθοί και εκπαιδευτές αλλά εσύ ! Μόνο εσύ καλλιεργείς την πειθαρχία σου , οι άλλοι απλά την θαυμάζουν και σου δίνουν κουράγιο να συνεχίσεις αυτήν την γλυκόπικρη διαδρομή .

Αυτή η διαδρομή δεν τελειώνει έτσι απλά... Πρώτα ξεψυχούμε εμείς και μετά αυτή η σπίθα σβήνει. Έτσι κι εγώ, δεν σταμάτησα. Άκουσα την σπίθα μου. Την άκουσα να μου λέει τα λόγια της πολυαγαπημένης μου πρώην δασκάλας στο δημοτικό, κυρίας Ιφιγένειας Γουγουτσά :

« Ξτάσε όπου δεν μπορείς »

Και αυτό έκανα . Δεν σταμάτησα κάθε μέρα να σκέφτομαι τους ρητορικούς, που με έκαναν να αγχωθώ , να χαρώ, να απογοητευτώ και το κυριότερο :

«Να ερωτευτώ τον ελληνικό προφορικό λόγο»

Αυτό το μαγευτικό ταξίδι της ρητορικής ξεκίνησε πριν πολύ καιρό . Θα παραδεχτώ σε εσάς πολυαγαπημένο κοινό (όπως αναφέρω στην έναρξη κάθε δημοσιές ομιλίας μου) πως είχα ολική άγνοια για τον όρο «ρητορική» μέχρι και τα 10 μου έτη . Τότε , πριν 5 χρόνια ένας άνθρωπος που του χρωστάω τα πάντα για την πρόοδό μου στη ρητορική , παρουσιάστηκε σαν άγγελος μπροστά μου και με εισήγαγε στον κόσμο της

ρητορικής. Σε αυτόν τον άνθρωπο, την κυρία Αργυρή Μπιλιούρη, αφιερώνω το βραβείο μου. Επιπλέον , θα ήθελα να ευχαριστήσω ιδιαίτερα την κυρία Ελένη Βολονάκη (καθηγήτρια του τμήματος φιλολογίας του πανεπιστημίου Πελοποννήσου) αλλά και όλους τους διοργανωτές για την συνεχή τους υποστήριξη σε όλους τους συμμετέχοντες των αγωνισμάτων .

Εύχομαι ο καθένας σας να εκπληρώσει, αυτό που του φώναζε αυτή η μικρή φωνή που είχε μέσα του, από την παιδική του ηλικία. Να στοχεύετε πάντα στα πιο υψηλά ιδανικά και να μην συμβιβάζεστε στη ζωή σας. Με όπλο την γνώση και την παιδεία μπορούμε όλοι μας να πετύχουμε και τα πιο άπιαστα μας όνειρα !

B) ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Κάθε χρόνο, τον Νοέμβριο, η Ελληνική Μαθηματική Εταιρεία οργανώνει τη διεξαγωγή του Πανελληνίου Διαγωνισμού Μαθηματικών « Ο Θαλής » ,για το Γυμνάσιο και το Λύκειο. Το σχολείο μας έδωσε το παρόν και σ' αυτόν τον διαγωνισμό. Πήραν μέρος μαθητές και μαθήτριες της Β' και Γ' τάξης του σχολείου μας και δύο μαθητές της Β τάξης διακρίθηκαν. Πρόκειται για τους Κορίνα Κυριάκου και τον Βαγγέλη Σούγλα. Τους συγχαίρουμε και τους ευχόμαστε να συνεχίσουν το ταξίδι τους στον μαγικό κόσμο των αριθμών με το ίδιο κέφι και την ίδια δημιουργική σκέψη !

Γ) ΔΙΗΓΗΜΑ

Ένα πρωινό του Δεκέμβρη, άκουσα για έναν διαγωνισμό χριστουγεννιάτικου διηγήματος. Αποφάσισα να δηλώσω συμμετοχή, καθώς είχα ελεύθερο χρόνο και αγαπούσα τη συγγραφή. Έτσι, με τον υπολογιστή μου αγκαλιά στις 12 το βράδυ, άρχισα να γράφω. Τον Ιανουάριο παρέδωσα το κείμενο, ελπίζοντας απλώς σε ένα καλό αποτέλεσμα. Τον Μάρτιο, έμαθα τα ευχάριστα νέα: είχα κερδίσει την πρώτη θέση, μαζί με τη συμμαθήτριά μου, Μαρία Σπυροπούλου! Ένωσα πιο περήφανος για τον εαυτό μου από ποτέ. Ήταν παράλληλα και μια μεγάλη επιτυχία για το Γυμνάσιό μας, καθώς δύο μαθητές του βρέθηκαν στην κορυφή. Προσωπικά, αυτή η εμπειρία με βοήθησε πολύ. Έμαθα να εκφράζομαι καλύτερα και να είμαι ευγνώμων για κάθε ευκαιρία που μου δίνεται. Ευχαριστώ θερμά την οικογένειά μου, τους φίλους μου και τους καθηγητές μου (και ιδιαίτερα την κυρία Λάμπρου για την πολύτιμη στήριξή της). Χωρίς όλους εσάς, δεν θα είχα ζήσει αυτή την όμορφη εμπειρία. Ευχαριστώ για όλα!

Μάριος Ρευματάς, Β3

Η στήλη της Δήμητρας Συρμαλόγλου.

Πυθαγόρειο δέντρο: Τα μαθηματικά της φύσης και η φύση των μαθηματικών

Ο Πυθαγόρας δεν αναφέρεται ανάμεσα στους επτά σοφούς της αρχαιότητας, αναμφισβήτητα όμως εντάσσεται στο top-10 των διασημότερων αρχαίων Ελλήνων φιλοσόφων. Κάνοντας μια έρευνα στο διαδίκτυο παρατήρησα ότι κατατάσσεται στην πέμπτη θέση, μετά τον Σωκράτη, τον Πλάτωνα, τον Αριστοτέλη και τον Επίκουρο. Ωστόσο, συνομιλώντας με άτομα μέσης ηλικίας διαπίστωσα έκπληκτη ότι κατείχαν σε άριστο επίπεδο το πυθαγόρειο θεώρημα, αλλά δυσκολεύονταν να θυμηθούν τον ορισμό της αρχαίας τραγωδίας κατά Αριστοτέλη. Μετά το «μίμησις πράξεως σπουδαίας και τελείας», η μνήμη τους, τους εγκατέλειπε. Νομίζω, λοιπόν, ότι η πέμπτη θέση αδικεί τον Πυθαγόρα.

Το πυθαγόρειο θεώρημα ορίζει ότι στα ορθογώνια τρίγωνα το τετράγωνο της υποτεινουσας ισούται με το άθροισμα των τετραγώνων των δύο καθέτων πλευρών. Αν τώρα αρχίσεις να «παίζεις» με ορθογώνια τρίγωνα και τετράγωνα, μπορείς να φτιάξεις ένα πυθαγόρειο δέντρο. Το πυθαγόρειο δέντρο είναι ένα φράκταλ (στα ελληνικά αποδίδεται ως μορφόκλασμα ή μορφοκλασματικό σύνολο). Τι είναι τα φράκταλ; Είναι περίπλοκα γεωμετρικά σχήματα με άπειρη λεπτομέρεια σε επαναλαμβανόμενα μοτίβα, που μπορούν να δημιουργηθούν σε διάφορες κλίμακες. Έχουν κλασματική διάσταση, δηλαδή η διάστασή τους δεν είναι ένας ακέραιος αριθμός. Πώς μπορείς να φτιάξεις ένα φράκταλ πυθαγόρειο δέντρο; Στο YouTube υπάρχουν αναρίθμητα βίντεο, που μπορούν να σε καθοδηγήσουν στην κατασκευή του πυθαγόρειου δέντρου. Αν όμως είσαι εκτός σύνδεσης, τότε ο βασικός κανόνας είναι: φτιάξε ένα τετράγωνο ως κορμό, σχεδίασε πάνω του ένα ορθογώνιο τρίγωνο και φτιάξε τετράγωνα στις δύο κάθετες πλευρές του τριγώνου. Επανάλαβε αυτή τη διαδικασία στα νέα τετράγωνα για να φτιάξεις τα κλαδιά του δέντρου.

Αξίζει τον κόπο; Ναι, χωρίς δεύτερη σκέψη. Ανακαλύπτεις την μαγεία των μαθηματικών, αφήνοντας την φαντασία σου ελεύθερη να περιπλανηθεί δημιουργικά στον κόσμο της τέχνης.

Φτάνει πια!

Αν έκανα το ταξίδι του Οδυσσέα ,θα απέφευγα
τη βία στην Τροία!

Φτάνει πια, με τους πολέμους των πολιτισμών!

Αν ήμουν η Πηνελόπη, θα απέφευγα των
μνηστήρων την εξουσία

Φτάνει πια, των πολιτισμένων η απληστία!

A girl from Spain

There was a girl from Spain,
Who was going to countries where never
rains.

She loved traveling by trains,
but after she had a terrible pain,
she left on the first plane.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ: Εφημερίδα των μαθητών του 1^{ου} Γυμν. Άργους

Υπεύθυνοι καθηγητές: Μποζίνη Ευδ., Λάμπρου Ολ., Θεοφίλη Αικ., Κυριαζοπούλου Ελ., Παπαγεωργίου Κ.

Διαδικτυακός Τόπος: <https://blogs.sch.gr/1gymargo/>

Συντακτική Επιτροπή: Μαθητές του 1^{ου} Γυμνασίου Άργους